

KAKO TREBA ŽELETI

Ruben Papian

CLAA

Specijalno se zahvaljujem:

*Eriku Blejkniju
Tomaž Velkovrhu*

Potpuna autorska prava © 2013 Ruben Papian

SVA PRAVA ZADRŽANA. Ova knjiga sadrži materijal zaštićen međunarodnim i državnim zakonima i sporazumima o autorskim pravima. Svako neovlašćeno kopiranje i upotrebljivanje materijala je striktno zabranjeno. Nijedan deo ove knjige se ne može reprodukovati ili prenositi na bilo koji način, elektronski ili mehanički, uključujući fotokopiranje, snimanje, ili skladištenje i preuzimanje preko bilo kakvog sistema bez pisane dozvole autora i vlasnika autorskih prava.

Izdao Ruben Papian

ISBN
ISBN

Za više informacija kontaktirajte:
e-mail - thebooksofessence@gmail.com
Telefon -
Zvanični sajt serijala - www.thebooksofessence.com

SADRŽAJ

Susret sa Izuzetnim Čovekom	V
Svrha ove Knjige	IX
Mapa Knjige	XIII
Prvi deo: Univerzum i Vi	
Šta smo mi?	1
Ko smo mi? Samosvesnost	4
Rast ponekad boli	9
Okean emocija	12
Šta univerzum želi od nas?	17
Šta nam je činiti?	20
Paradoks sadašnjosti i budućnosti	22
Sve u svoje vreme	25
Vrednost iskustva i teret prošlosti	28
Život je više od formule	31
Jedni prema drugima	34
Drugi deo: Magija i Vi	
Svi žele magiju	37
Prirodna magija	39
Moć dubokog uma	42
Magija nastupa noću	45
Anatomija želje	48
Kako treba želeti	52
Izgradnja unutrašnje strukture	56

Poštujte magiju	58
Sreća	60
Vera	63

Treći deo: Vaš program

Vaš život je vašeg života delo	66
Metod i vežbe	69
Zavisnik od utočišta	115

SUSRET SA IZUZETNIM ČOVEKOM

Izgubio sam sve. Svoju kuću. Svoju ženu. Svoju karijeru. Svoje bogatstvo. Poštovanje svoje dece. I samopoštovanje. Crnilo koje me je obavijalo uništavalo je sve. Antidepresivi, pilule za spavanje, lekovi za smirenje, brojno su se povećavali, ali bez pozitivnih rezultata. Alkohol. Vicodin¹. Ni to nije pomoglo.

Terapija nije uspjela. Bilo mi je žao svog terapeuta. Prošao sam kroz sve spiritualne knjige za samopomoć: Moć sadašnjeg trenutka, Tajna, Učenje Don Huana, Frojd, Jung, Zen-ovaj, Zen-onaj. Sve su one imale nekog smisla, ali zašto onda nisu delovale na mene?

Meditacije su bile sasvim jednostavne. Umirite um. Usmerite pažnju na disanje. Slušao sam svoje disanje, nekoliko sekundi. A misli su navirale jedna za drugom. Dosta! Koncentriši se na disanje. Ponovo, isti proces. Misli. Uporne misli su se stapale i prožimale jedna drugu, dok je mozak neprekidno prevrtao i ponavljao svaku permutaciju agonije, velike i male.

U redu, pozitivne afirmacije. Svakog dana. Ponavljaj ih. Napiši svoje želje i osećaj se dobro, a univerzum će se pobrinuti da se one ispune. Ali, univerzum to nije učinio. Bilo mi je sve teže i teže da se osećam prijatno uz svoje pozitivne afirmacije. Štaviše, u mene se uvukla sumnja. Da li sam samo bio nasamaren čovek novog doba koji presipa svoje očajničke želje u još jedan program reklamnih tekstova? Možda. Svakako sam se tako osećao. Bilo je nemoguće uspostaviti ravnotežu.

Bio sam uklet. Išao sam do vudu čarobnjaka, astrologa, iscelitelja, svetitelja. Oni su bili izuzetno dosledni u svojim izjavama. Svi su rekli isto: „Ti si pali kralj”. Da, da, znam ja to. Ali, sada sam seljak. Sva moja moć i bogatstvo su nestali, a moje nepokolebljivo samopouzdanje, kojim sam se nekada ponosio kao paun svojim perijem, raspršilo se.

---

1 *Vicodin – vrsta antidepresiva*

Nijedan lek nije delovao. Bacali su čarolije, bajali, stavljali kristale, žrtvovali piliće i koze (za moj jad i greh), pravili magične amajlije. Ništa nije delovalo. Ko zna šta se sa mnom dešava? Možda me bogovi jednostavno više ne vole.

Da li je to sve do čega sam došao u životu? Sve lepe stvari koje su ispunjavale moj svet sada su mi bile oduzete, jedna po jedna i sve što sam mogao da uradim bilo je da to posmatram? Postoji li slučajnost, ili je sve onako kako bi trebalo da bude?

Bio sam na sastanku sa grupom stranih poslovnih ljudi, pokušavajući da dođem do još jednog načina da se podignem sa dna. Jedan čovek koji je sedeo u pozadini privukao mi je pažnju. Bio je iz istočne Evrope. Razgovarali smo, ali ne o finansijama. On je bio savetnik mnogim poslovnim ljudima, ali se bavio ezoterijom. Zašto je ovo saznanje pobudilo moje interesovanje? Sreo sam bezbroj ljudi raznih veroispovesti sa spiritualnim moćima u raznim oblastima. Već sam odigrao njihove plesove. Zabavno – da. Delotvorno? Za mene, ne. Ipak, bio sam radoznao. Raspitao sam se o njemu kod jednog od ruskih biznismena. Rečeno mi je da je u Istošnoj Evropi Ruben čuveni iscelitelj. Ah, još jedan od tih! Pričalo se da ga je obučavala ruska vlada u oblasti parapsiholoških fenomena. Pitao sam se šta to znači? Dogovorili smo se da se nađemo na kafi i nastavimo razgovor. Između nas se desila trenutna hemija i sa lakoćom smo pričali o muzici i putovanjima. Tema se vremenom okrenula ka metafizici. Bio sam zapanjen njegovom iskrenošću. Kada je govorio o duhovnoj slobodi i samosvesnosti i kako promeniti svoju realnost, to nije činio sa mističnom uzvišenošću. Govorio je vrlo praktično, više kao naučnik nego kao guru (duhovni učitelj). On nije dočarao kitnjastu sliku sveopšte sreće koja je tu sa mnom, samo kada bih mogao da je pustim u svoje biće. Po mnogo čemu mi se nije dopadao jezik koji je koristio. Osećao sam se nelagodno. Govorio je o telu kao o mašini i o mozgu kao o softveru koji pokreće tu mašinu. Užasavao sam se ovog koncepta. Ja nisam mašina. Ja imam dušu. Ljubav je ogromna sila univerzuma.

Svako može da vidi snagu ljubavi i šta ona može da uradi. Da, potvrdio je, ali me je takođe pitao o mom konceptu ljubavi i svim uslovima koje mi, kao ljudska bića, postavljamo. Pričao je o promeni kao neprekidnoj sili i o tome da su ljudi zasnivali svoju

sreću na udobnosti koju su stvarali sprečavanjem promene. Mi smo sentimentalno vezani za nešto što nam je prijalo i mi želimo da to traje zauvek. Ali to ne može. Nama je teško da prihvatimo da univerzum nastavlja da se menja i razvija, krećući se neumoljivo napred, ravnodušan prema našim potrebama i željama.

Ravnodušan prema našim željama, da. Ali, možda univerzum nije ravnodušan prema našim potrebama. Naš koncept Boga je način na koji stvaramo stalnu, nepromenljivu silu na kojoj počivaju naši strahovi. Ruben je naveo da postoji Božija sila, ali da se ona stalno kreće napred, menja naš univerzum, pokreće ga i razvija. Previše zastrašujuće. Kakva može da bude moja uloga u tom ogromnom univerzumu promena? Ja samo želim srećan život, sa onoliko komfora koliko mi kosmička skala bude dozvolila.

„Ah, ti hoćeš spomenik” bio je njegov odgovor. „Nešto što će ostati zamrznuto u vremenu. Nešto mrtvo. Idi na groblje!”

Kada tražimo raj, mi tražimo stagnaciju, odnosno oblik udobnosti koji će večno trajati. Da, to je ono što svi želimo, jer za nas, to je sreća. „Kako biti srećan”, bilo je moje pitanje. „Kako definisati sreću”, bio je odgovor. Srećan život je moguć, ali ne pod mojim uslovima. Ono što sam tražio, u suštini, bilo je da univerzum zamrzne vreme u momentu mog blaženstva i da ga tako zadrži zbog mene. Međutim, univerzum ne može i neće to da uradi. Mnogi njegovi koncepti su mi bili kontradiktorni. Na primer, govorio je o stabilnosti uma, a taj um se nalazi u univerzumu koji se stalno menja. Kako možete zadržati stabilan um u svom tom neprekidnom kretanju? Moguće je, nasmešio se strpljivo, kao roditelj nevinom detetu. Ruben je imao reputaciju iscelitelja, a i upoznao sam veliki broj osvedočenih pacijenata koje je on izlečio od raka, bolesti srca, bolesti zavisnosti i depresije.

Tražio sam naučno objašnjenje koje stoji iza toga. Ruben je objasnio da su naša tela energetski prijemnici koji proizvode niz frekvencija. Jednostavna nauka. On je naglasio da može da pokupi informaciju iz tih frekvencija isto kao što mobilni telefon hvata „blue tooth” signal. Naravno, bila mi je potrebna demonstracija. Uvek preispitujemo čuda pre nego što u njih poverujemo. Rekao sam Rubenu da sam od nedavno zavisnik od benzodiazepina koji mi je doktor prepisao. Znao sam da je odvikavanje mučenje i potencijalna

opasnost, ali ono što mi je u početku pomagalo da prolazim kroz surova vremena, sada me je razdiralo. Pitao sam da li bi mogao da mi pomogne da se rešim te jedne pilule, bez mučenja, naravno.

Promene su se zaista desile u mom životu. Tokom prve nedelje koju smo zajedno proveli, bez muke je eliminisan benzodiazepin iz mog krvotoka. To nije mala stvar, što vam može reći bilo koji zavisnik od pilula. Promene su se neprestano dešavale. Naučio sam da su sve velike i divne stvari koje su mi se desile u životu bila čuda, a ne proizvod sopstvenih moći, kao i da su moji porazi apsolutno bili tu da me nauče da poštujem čudo i da prestanem da se klanjam oltaru sopstvene genijalnosti. To je još jedan težak koncept koga se treba držati. Svaki uspešan Amerikanac živi u uverenju da je svako kovač svoje sreće. Ovome se od srca nasmejao.

Ako su svi ti divni događaji bili čudo, da li moj život počiva na slučajnosti? Zar nisam imao vlast nad sopstvenim životom? Pitanja su nadolazila. Obećani su mi odgovori, pošto ću biti prvi čitalac njegove nove knjige. Uau! Njegove nove knjige? Kakva čast biti prvi čitalac. Objasnio je, da ću kao saradnik na pisanju (ghostwriter²) ove nove knjige, prirodno biti i njen prvi čitalac. Zanemio sam od zapanjenosti. Da li mi je upravo rekao da ću pisati knjigu sa njim? Bio sam iznenađen. Iako sam profesionalni pisac, za ovu oblast nisam stručan. Nasmešio se samouvereno i, bacivši pogled u nebo, rekao da je sve sređeno.

I tako je putovanje počelo.

Eric Blakeney

---

2 *Ghostwriter – pisac koji piše za druge*

SVRHA OVE KNJIGE

Svi smo u potrazi za čarobnim životom. Svaka poseta alternativnim knjižarama ili duhovnim utočištima ili online guruima (duhovni učitelji preko interneta) je pokušaj da se nađe ono što nedostaje, a što će učiniti naše putovanje magičnijim i ispunjenijim. Mi želimo tu magičnu tajnu koja će učiniti da se naše želje ispune.

Mnoge od tih knjiga i učitelja daju nam veliku nadu i novu snagu za mogućnost novog i zadivljujućeg života, ali ne zadugo. A onda, veoma često završimo razočarani. Prestajemo da radimo svoje spiritualne vežbe i sprovodimo tehnike i ubeđujemo sebe da one ionako nisu bile delotvorne. To veliko buđenje, za koje znamo da apsolutno menja život, koje prihvatamo sa ogromnim oduševljenjem i čvrsto sledimo nekoliko dana ili sati, zovemo „24-časovno prosvetljenje”. Onda, nešto se desi. Izgubimo žar koji nas je, samo momenat pre, potpuno obuzeo.

Moramo da prihvatimo deo krivice zbog ovih neuspeha, jer često vlastita kombinacija lenjosti i nedostatka vere, čini da naša novootkrivena strast iščezne. Ali često, nešto nedostaje. To što nedostaje, ponekad je poruka, a ponekad glasnik. Ali, ne krivite glasnika. Po ubeđenjima, mi tražimo da nam se vrati maksimum na minimum ulaganja. Mi gledamo na svoj duhovni život kao na investiciju, što na neki način i jeste, ali ne ona koja je bazirana na uobičajenim pravilima kapitalizma, jer duša nije kapital. Ona je suština.

Sva ova učenja nude jednostavna i laka rešenja naših problema. Ona nam prodaju brend magije kome se može pristupiti tako lako, kao što možete izgovoriti „Opra je milijarder”. Sve što treba da uradimo je da iznesemo svoje namere univerzumu i on će uraditi ostalo. Ona nas upozoravaju da ne prekidamo dok ne vidimo rezultate. Ali je suviše teško izdržati kada ne vidite da se išta dešava.

Možda nam promiče ono što se dešava. Kada uđemo u duhovno carstvo, uvek smo usredsređeni na one velike, čudesne promene u životu. I, ako se one iznenada ne pojave, postajemo razočarani i osećamo se poraženo. Počinjemo da zanemarujemo svoje vežbe i na

kraju od svega odustajemo, i to tik pred ostvarenje svojih velikih snova!

Evo istine koja nam nije prodana. Promena je dug, postepen proces. Da, možete učiniti da se neke stvari dese odmah, ali vrlo često, zadivljujuće stvari se dešavaju da ih i ne primetite. Kada počnete sa spiritualnim vežbama, vi aktivirate delove svog dubokog uma i stvarate frekvencije koje nisu uvek lako uočljive. Upravo na tom najdubljem nivou počinje prava promena, sakrivena od nas, zbog čega se i zove okultna. Vi možete vežbanjem da uočite te promene i možete se veoma brzo otvoriti za najdublje promene u svom životu. Ali, otvoren um je apsolutno neophodan. Ako tražite jednostavnu tehniku koja će vam doneti novi Mercedes, to ste već uradili sa „Tajnom” i bezbroj drugih sprovedenih vežbi. Bili ste frustrirani, pa sada tražite novu „Tajnu”. U redu, ako želite magiju, imaćete je. Ali, to će biti potpuno drugačije putovanje od onog koje su vam obećali prodavci instant ispunjenih želja.

Ova knjiga nije ovde da vam pruži udobnost, već da probudi onaj deo vas, koji spava.

Ova knjiga će vas naučiti da ne narušavate svoju viziju preokupiranošću globalnom slikom, već da prodrete i u sitne detalje koji osetno vibriraju oko vas. Lako je sa globalnim slikama. Svako može da poželi da bude kralj sveta, ali taj tron stoji na bilion sitnih detalja, procena i promena koje se dešavaju svake sekunde. Mi smo u potrazi za pogrešnim stvarima. Kada uđemo u kosmički šoping centar i zatražimo da nam se ispune želje, naša pažnja je izuzetno skučena. Opsednuti smo zadovoljstvima koja nas snabdevaju iluzijama blagostanja. Možda želimo Mercedes. Univerzum nam može pomoći u vezi toga. Ali, univerzum može tražiti od nas da pogledamo i druge police. Možda bi nam više odgovaralo nešto drugo.

Mi moramo da naučimo da počnemo da gledamo širu paletu boja koja nam se nudi. Ne da univerzum hoće da imamo svega u izobilju, već nam nudi mogućnost da učestvujemo u svemu što on nudi. Kada znamo više o sebi i verujemo svojoj intuiciji, spremniji smo da prihvatimo ideju da bi nam univerzum možda radije dao BMW nego Mercedes. Možda naš duboki um zna nešto što mi ne možemo da znamo o tom putu ka salonu Mercedesu, a možda je tamo neki

kamion koji čeka da nas pregazi. Ipak, mi i dalje želimo taj sjajni Mercedes. Ponekad i nađemo način da to isforsiramo. Koliko vam se puta desilo u životu, da je nešto što ste isforsirali bilo dobro za vas? Da li smo se razočarali? Da li nas je univerzum izneverio? Ne, univerzum ne može da nas izneveri. Mi sami sebe izdajemo jer ne vidimo širu sliku. Treba da bacimo pogled i na druge police u tom ogromnom supermarketu u koji smo doneli svoje želje.

Došli smo do ove knjige, jer nešto nedostaje u našim dušama. Došli smo sa nadom da će nam ona pružiti magiju koja će učiniti da se naše želje ispune. Ova knjiga će otkriti kako se to radi – sprovešće vas kroz korake o koje ste se spoticali u svim prethodnim pokušajima, a pružiće vam i više nego što ste tražili.

Mnoge spiritualne knjige o samopomoći su kopije starog koncepta moći pozitivnog mišljenja koje je izuzetno moćno. Ali, tu postoji osnovna poruka (ponekad očigledna), a to je da su mnogi naši neuspesi samožrtvovanje, u čemu ima istine, mada ni to ne pokazuje celokupnu sliku. Mi smo, takođe, proizvod miliona stvari koje su bile van naše kontrole, kao što su genetika, mesto rođenja, pol, rasa, socijalni status, pristup čistoj vodi, zdravstvena zaštita i obrazovanje, „više sile”, vremena u kojima živimo, bezbroj sila i frekvencija koje postoje u nama i van nas. Sve te frekvencije se uzimaju i prenose preko našeg ličnog blue tooth-a, a način na koji razvrstavamo taj vrtlog energija je taj koji nas čini onim što jesmo.

Postoje dve vrste želja koje pokušavamo da ostvarimo. Jedna je emocionalna stabilnost koja nam daje osećaj blagostanja koji mi nazivamo srećom, za šta postoje divne spiritualne vežbe koje ćete ovde naučiti.

Drugi tip želja se odnosi na ostvarenje naših snova. Čujemo od mnogih eksperata da univerzum želi da budemo srećni i bogati, ali to nije istina. Niko ne može da govori o namerama univerzuma. Ono što, ustvari, treba da kažu i što je istina, jeste da postoje sile u univerzumu koje mogu da pomognu da ostvarimo svoje snove. Ova knjiga će vas naučiti ne samo kako da ostvarite obe vrste želja, već i mnogo više od toga.

I na kraju, ova knjiga će vas naučiti kako da najbolje iskoristite ona nepoznata 33 posto svog života koji provedete u nesvesnom

svetu fantazija koji nazivamo spavanjem. To je vreme kada su svi naši svesni procesi ugašeni, tako da dubok um može da se bavi svojom čarolijom. Ova knjiga će vas naučiti kako da svoju čaroliju pokrenete i uputiće vas na stazu ostvarenja vaših snova.

MAPA KNJIGE

Ova knjiga je živo biće. Ona nije udžbenik već istraživanje i sastoji se iz tri dela.

U prvom delu se razmatra odnos ljudskih bića prema univerzumu. Ovaj deo obuhvata neke od osnova biologije i zalazi u ljudsku psihu i njenu složenu mrežu unutrašnjih dešavanja.

Drugi deo ima direktne veze sa određenim uslovima za ostvarenje vaših želja i plodnim svetom magije koji oživljava dok spavate.

Treći deo je vaš 63-dnevni program vežbanja koji će vas uputiti ka životu magije, gde vas čeka ozbiljan rad.

Možete doći u iskušenje da odete pravo na treći deo i započnete noćni magični program. Ipak, odvojte vreme da pažljivo pročitate svako poglavlje. Sva su ona prilično kratka, jer nisam želeo da vas mučim opširnošću. Zato, dozvolite im da utonu u vas.

Ovde ima više nego što se čini. Svako poglavlje se nadovezuje na prethodno i upotpunjava celokupno putovanje.

Pojedina poglavlja će imati kratke vežbe na kraju. One nisu deo programa, već početni koraci koji se, kada se jednom odrade, više ne ponavljaju. Uživajte u njima.

PRVI DEO UNIVERZUM I VI

ŠTA SMO MI?

Možda ste bogatiji nego što mislite.

Koje su to komponente koje čine ljudsko biće? Mi imamo biološki sklop koji se naziva telo i koji se sastoji od genetskog materijala i vode. Imamo i moždanu/umnu aktivnost i saznanje o toj aktivnosti nazivamo svest. Sa biološkog aspekta, mi smo sastavljeni od približno 75 triliona ćelija. Svaka od njih je univerzum informacija i svaka nosi celokupnu istoriju vašeg genetskog lanca. Te ćelije se spajaju i menjaju, zadržavajući sve originalne podatke u novoj mutaciji koja predstavlja vas.

Koji je prvi trenutak života? Kada se spermatozoid spoji sa jajnom ćelijom? Ili kada uđe duša? Da li naš život počinje kada postanemo svesni sebe? Zapravo, potrebno je nekoliko meseci da beba postane svesna sebe. A i beba je život. Ćelija ili duša? Da li dobijamo dušu u trenutku začeća? Da li je to uopšte važno? Čak i kada se rodimo, mi nismo novi jer je svako od nas, ustvari, nova permutacija genetskog lanca. Jedna muška ćelija koja se sjedinjuje sa ženskom stvara novu ćeliju. Tako vaša majka i otac prenose celokupnu istoriju svojih roditelja i predaka od davnina. Svako dete je nova varijacija genetske informacije, sa svim podacima iz celokupnog lanca. Sve te genetske informacije nas čine onim što jesmo. Gledajući iz tog ugla, mi smo hiljade i hiljade godina stari.

Eto, toliko smo bogati! Svi smo prožeti sposobnostima i istorijom hiljada života pre nas. Svaki čovek ima koristi od prethodnih saznanja. Mi nosimo fizičke, pa čak i emocionalne osobine svojih predaka. I reagujemo u nekim situacijama na način kako je to nekada davno određeno. Kada vam neko kaže da imate istu narav kao vaš otac, to je više nego naučeno ponašanje. Ili, rođak može da kaže: „Odakle mu ta užasna narav?” Možda imate isti temperament

kao vaša pra, pra, pra, prabaka. Ako vam kažu da ste depresivni baš kao i vaša tetka, to može da bude osobina iz vašeg genetskog lanca koja potiče od vašeg najbližeg pretka. Emocionalne osobine postoje u genetskom lancu isto kao i fizičke. Genetska memorija se otkriva i istražuje na sve dubljim i dubljim nivoima. Konačno, razumećemo vrednost svesnosti koja dolazi zajedno sa našom DNK. Za sada, budimo otvoreni prema mogućnosti da postoji trag. Iako dolazimo na svet sa hiljadama godina starim genetskim informacijama, evolutivni proces nikada ne prestaje. Smisao postojanja je evolucija, promena. Ono za šta smo biološki opremljeni je da prepoznamo i da se prilagodimo svom stalno promenljivom svetu.

Naše biološke mašine su opremljene osnovnim alatkama za preživljavanje – pet čula. To je standard, nema viška. Zašto pet čula? Naša čula su kapije. Ona su tu da nas štite od bilo kakvih nezgoda, ali i da prihvate sve što može da bude korisno. Naša čula su podešena tako da nas štite od najkrupnijeg do najsitnijeg i od opšteg do ličnog.

Naše prvo čulo je vid. Ono ima najširi delokrug. Zahvaljujući svojim očima, mi možemo da pretražimo dalekosežne informacije. Njima vidimo zvezde koje su udaljene milionima svetlosnih godina. One su ujedno naša najjača zaštita i čulo najšireg opsega.

Sledeće čulo je sluh. I ono je velikog raspona. Naše uši ne mogu da registruju zvuke koji dolaze sa daljine od nekoliko svetlosnih godina, ali mogu da prime one koji dopiru sa udaljenosti od nekoliko milja, kao što je plač u daljini ili grom. Naše uši registruju i obrađuju informaciju i one su naša sledeća linija zaštite.

Zatim dolazi naše čulo mirisa. Čovek može da oseti mirise s prilične udaljenosti. Iako nije razvijeno kao kod životinja, ono je i dalje moćno. Ako je lav blizu, možemo da ga namirišemo (nadam se, ne prekasno). Ako se negde peče pita, naš nos će nas odvesti pravo do nje.

A sada dodir. Tu smo na svom. Malo toga nas deli od objekta koji je u pitanju. Možemo da osetimo oblike i teksture i naš mozak će savršeno odgovoriti na nadražaj.

Čulo ukusa je najintimnije od svih čula. Zapravo, pri unosu u telo nečega što su sva ostala čula preispitala, naši senzori za ukus ukazuju da stvar nije dobra i možemo je ispljunuti, odnosno pojesti je previše ako nam se sviđa.

To su naša sredstva za dobijanje informacija, a emocije su odgovori na te informacije. Mi ne počinjemo od bakterija, već od inteligentnog stvaralaštva. Izvor, koji neki od nas nazivaju Bogom, preneo nam je svoju svest. Taj bljesak genijalnosti je unutar svakog od nas i mi je stalno usavršavamo. Ljudska svest ima sposobnost da samu sebe podučava. Mi smo stvaraoci u procesu ličnog razvoja. Na taj način, mi smo bogovi u svom univerzumu. Samoevoluirajući bogovi, koji uče, šire se i prožimaju sa neprekidnim tokom dolazećih podataka. Kao i svaka pojedinačna ćelija u našem organizmu, svako od nas je mali deo organizma zvanog Zemlja koja je, opet, mali deo organizma koji se zove solarni sistem, a koji je beskrajno mala trunka u ogromnom, živom organizmu poznatom kao univerzum.

Sva kretanja u našem univerzumu, od intergalaktičkih do mikroskopskih, stvaraju energiju. Ta energija proizvodi nama nevidljive frekvencije koje žive večno. Zemlja takođe proizvodi i akumulira svoju energiju. Sve te energije se prikupljaju u našoj atmosferi. Para, elektricitet, grmljavina, munje, sve to postoji u slojevima naše atmosfere i emituje frekvencije. Frekvencije svih naših medijskih prenosa, kao i frekvencije emitovane radom našeg mozga, akumuliraju se u sloju atmosfere zvanom info-sfera.

Beskrajan broj misli/frekvencija se sakuplja u info-sferi. Mi stalno preuzimamo i otpremamo te eterične podatke, razvijajući svoju svest. Sve ove informacije su deo naše neprestane mutacije, kako telesne tako i duhovne. Zamislite svoje telo kao veliku biološku mašinu i svoj mozak kao softver koji pokreće programe. Frekvencije koje kruže oko nas su tu za nas da ih primimo. Mi nosimo svest i sećanja iz prethodnog života upravo u svojim ćelijama. Sva ta genetska memorija i magija duše je dostupna svakome od nas, samo je potrebno da razvijemo veštinu da iskopamo to zlato.

Možda ste bogatiji nego što mislite.

Sada možemo da zamislimo šta smo mi. Sledeći korak je otkrivanje ko smo mi.

KO SMO MI? SAMOSVESNOST

Ko sam ja? Da li sam osoba koja mislim da jesam? Da li sam dobra osoba ili zavaravam samog sebe? Kako to da znam? Ko nije opterećen ovim pitanjima? Mi ih postavljamo od momenta kad smo postali svesni sebe kao bića na ovom svetu. Pokušavamo da razumemo šta smo kao ljudi. Ali, koristimo veoma ograničen koncept ličnog identiteta. Društvo zahteva da predstavimo identitet kao spisak ugodnih stvari. Na primer: On je čovek sa Harvarda; ona je neobuzdana devojka; on je vetropir; ona je direktor. Osećamo se neiskrenim ili prevarenim ako nemamo lako prepoznatljivu masku.

Ali, mi ustvari imamo više sopstva, odnosno ličnosti. Imamo ličnost koju prikazujemo svetu i onu koju svet vidi. Zatim, imamo ličnost kakvi verujemo da smo iznutra i ličnost kakvi iznutra zapravo jesmo. Da li su sve te višestruke ličnosti lažne? Da li je bilo koja od njih stvarna? Da li je to uopšte važno? Možda su svi ovi aspekti vaše ličnosti vaše bogatstvo. Umesto da se fokusirate na jedan identitet, možda bi trebalo da ga širite. Međutim, strah od gubitka ličnog identiteta, sprečava razvoj naše ličnosti. Zašto sebe ovako ograničavamo? Ako učimo druge jezike, mi ne gubimo osećaj identiteta, već obogaćujemo svoje živote. Pa ipak, obično vas smatraju neiskrenim ukoliko se toliko razvijete da uključite i druge kulturne dimenzije u svoj život. Moguće je čak i da ćete sami sebe videti kao prevaranta. Zašto se uskraćivanje smatra autentičnim? Šta ako ste ptica i riba? Da li ste prevarant? Da li morate da imate stav o tome šta ste? Možda ste osoba koja može da izabere da leti ili pliva. Sve to je obogaćivanje.

Mi se trudimo da stvorimo svoj identitet ne na osnovu svojih sposobnosti, već na osnovu toga kako će taj identitet da se odrazi u društvu. A društvo uvek traži ograničen identitet, jer je gigantu lakše da se nosi sa sastavnim delovima (ljudima), ako su jednostavni i laki za razvrstavanje. Ovaj konflikt između ličnosti i društva je neprekidna borba, sve dok se jedna strana ne preda. A društvo to nikad ne radi. Onda mi dodajemo jedan „sloj” morala, kao da se možemo zaista identifikovati sa ovim kvalitetom. I mada svaki

pojedinaac za sebe misli da je dobar, svet je, ipak, pun destruktivnih ljudi. Kako se to desilo?

Koliko je vašeg identiteta stvarno vaše? Evo, ja dobro pevam i svima se sviđa moj glas. Zato odlazim u druge delove sveta i pevam, međutim svi domoroci koji čuju moj glas preklinju me da prestanem sa pevanjem, uz opasku: „Ubijaš nas!“ Nekoliko ovakvih komentara stvara sumnju. Dakle, da li si dobar ili loš pevač?

Kada društvo iznese informaciju koja nam ne odgovara, počinjemo da sumnjamo u sebe. Da li je vaš identitet bio izveštačen? Da li si dobar ili loš pevač? Naši identiteti su tako krhki, da možemo potpuno da se predamo mišljenju drugih. Uz to, društvo ograničava naš razvoj, odnosno kolektivna svest određuje naša ograničenja. Ovde nije reč o kolektivnoj nesvesnosti Karla Junga, već o nečem potpuno različitom.

Naše robovanje identitetom potiče od našeg odbijanja da se suočimo sami sa sobom. Prema tome, mi moramo da započnemo sa istraživanjem samosvesnosti. Kako možemo znati ko smo zapravo mi? Odakle da počnemo? Koji su prvi koraci ka samosvesnosti? Kako da nađemo ravnotežu između samopoštovanja i lične osude? Kako da se pošteno suočimo sami sa sobom, a da ne pokvarimo ono što jesmo? Da li su promene koje treba da napravimo tako krupne, da na kraju ne ostane ništa od te suštine koju nazivamo sopstvom?

Stalno slušamo o samosvesnosti kao o delu razvojnog procesa. Ima li ikakve prave vrednosti u tome? Kada otklonimo sve svoje zablude i ostanemo da zurimo u sirov materijal koji nazivamo sopstvom, možemo li da živimo sa onim što nađemo? Možemo li stvarno da budemo tačno ono što jesmo bez tog dela koji nazivamo samopoštovanje? Mnogi od nas će doći do krajnje netačnih zaključaka u tom procesu. Ili ćemo se naći na mnogo višem nivou nego što zaslužujemo, ili pak na mnogo nižem nego što bi trebalo. Prema tome, kako da uradimo nešto u tom procesu za šta pretpostavljamo da bi bilo korisno za nas? Toliko puno samorasuđivanja je upleteno u naše potrebe i želje i u to kako nas društvo zapravo doživljava.

Sopstvenu svest ne možemo graditi gledajući na svoje vrline i mane, pre nego što pogledamo glavnu suštinu toga šta smo mi. Prvo, zaboravite svoj položaj u društvu, jer vi ste vi, čak i bez ičijeg mišljenja o vama.

Pogledajte svoje potrebe. Počnite sa osnovnim: hrana, voda, krov nad glavom. Da li su one zadovoljene? U redu, jesu. A ako nisu, onda je samoistraživanje luksuz koji sebi ne možete da priuštite u ovom momentu. A sada, koje su vaše emocionalne potrebe? Zaista to ispitajte. Potrebni su mi ljubav, poštovanje, položaj, prijateljstvo. Šta god da je, zapitajte se, ne samo da li vam je to potrebno, već koliko vam je toga zaista potrebno. Koja je to količina koja će vam dati zdravlje i stabilnost da biste postigli stanje unutrašnje harmonije? Na primer, potrebna nam je voda, ali ako popijemo pet litara odjednom, to će nas ubiti. Dakle, emocije koje vezujemo za svoje potrebe, stvaraju neuravnoteženost u potrazi za tim potrebama.

Mi živimo u društvu i naša sigurnost zavisi od našeg položaja u tom društvu. To znači da, sviđalo se to nama ili ne, naša bezbednost delom zavisi od našeg statusa. Ipak, da li tragamo za onim statusom koji nam je potreban? Da li smo stvorili solidan identitet da bismo se osećali harmonično u okviru svoje zajednice, ili nam je potrebno da nas svet vidi kao kraljeve? Da li je glad toliko jaka i neuravnotežena, da žudimo za statusom kao proždrljivac za hranom? To je glad za vlašću a vlast je najjača droga koja može da nas zasiti. Vlast nad sobom je jačanje a potreba za vlašću nad drugima je zavisnost koje se ne možete osloboditi.

Potrebna nam je ljubav, najveća i najuzvišenija od svih emocija. Ko među nama može da zna koliko nam je ljubavi dovoljno u životu? Oh, ljubavi nikad nije previše! Stvarno? Recite to detetu koje roditelji guše svojom ljubavlju. Ljubav je sušta suprotnost moći. To je bezazleni koktel koji popijete i postanete zavisni od njega. Da, ljubav je divna, ali samo u onoj meri u kojoj vam je potrebna može pomoći vama i objektu vaše ljubavi. Potreba dolazi kada nečeg nema dovoljno. Kada imamo dovoljno i nastavimo da tražimo još, ta potreba postaje želja. I kad dobijemo dovoljno da ispunimo svoje potrebe, glad i dalje traje. Mi želimo i ne možemo da prestanemo da želimo. Upravo tu sumnja može da bude veoma korisna, jer možemo da je iskoristimo za samoanalizu. Doza sumnje može da nam pomogne da postignemo iskrenost prema sebi. Ali, kao i previše vode, tako i previše sumnje može takođe da nas ugrozi. Zato, kada sumnjate, sumnjajte u vrlo malim dozama.

Postoji još jedan deo koji nas čini takvim kakvi jesmo. To je fantazija koja obuhvata sva naša ubeđenja i misli, ukuse i želje. To je fantazija koju čine sve naše aktivnosti i misli. Ona se naziva mišljenje. I mi ćemo umreti za svoje mišljenje.

Dakle, zašto je samosvesnost tako važna? Recimo da ste napravili lični popis i otkrili da ste, u suštini, izmet. U redu. Sada možete da krenete u svet sa jasnom svešču o sebi da ste fekalija. Sad tačno znate u koji kalup se uklapate. Izgleda da vam je bilo daleko bolje dok ste bili u zabludi.

Samosvesnost nam je potrebna zbog ličnog razvoja. U suprotnom, to je mučenje. Samosvesnost nam takođe omogućava da razumemo osobine koje mogu istinski da obogate naš život. Mi razmišljamo o tim uzvišenim kvalitetima kao o moralnim stavovima ka kojima bi trebalo da stremimo. Moral je društvena tvorevina. To su verovanja raznih kultura, kojima se utvrđuje šta je korisno za dobro svih. Ipak, neka od tih verovanja jesu, a neka nisu blagotvorna.

Osnovni moralni kvaliteti su Zahvalnost, Praštanje i Davanje. Kad bismo živeli po ovim standardima, svi bismo bili sveci.

Zahvalnost. Zahvalnost nije prirodna emocija kao ljubav, već je to naučena moralnost. Kad date detetu igračku, ono ne oseća zahvalnost. Ono je srećno. Kasnije ga nauče da se zahvali. Vremenom, stanje zahvalnosti će zaživeti u njemu. Neki od nas pokazuju zahvalnost koju ne osećaju. Za neke je zahvalnost njihova druga priroda. Zahvalnost nije više stečena reakcija, već je sada postala duboko ukorenjena u nama, tako da je osećamo iznutra. To nije emocija, već osećaj koji izaziva emocionalne reakcije. Zahvalnost je stav koji imate ili nemate. Ako ga nemate, nabavite ga.

Praštanje. O njemu mislimo kao o moralnom pojmu. To je nešto što moramo da naučimo da bismo drugima oprostili njihove grehe. Postoji i drugi aspekt gledanja na ovo – vi opraštate isto toliko sebi koliko i drugima. Opraštanje vam daje mogućnost da idete dalje. Oslobođate se zaraze čisteći se od bola koji samo može da vas optereti. Opraštanjem oslobađate od bremena i onoga kome opraštate, tako da i on može da ide dalje.

Davanje. Dajte slobodno, bezuslovno. Nikada ne očekujte da vam se vrati. To očekivanje kvari čin davanja. Bogovi daju slobodno.

Dajte slobodno i budite Bog. Ne opterećujte se merenjem da li je uzvraćeno srazmerno vašoj velikodušnosti. Ako očekujete da vam se vrati, to nije velikodušnost. To je gluma, posle koje očekujete aplauz, a ako ga ne dobijete, smišljate bolju predstavu. A kada odlučite da budete zaista velikodušni i dajete, uradite to kao Bog.

Na kraju, odvojte malo vremena i razmislite o najbožanskijem čudu koje svakodnevno ignorišemo i u nekom momentu ga uzimamo zdravo za gotovo – život. Sedamdeset pet triliona ćelija zajedno smeštenih u grumen svesnosti zvanom Vi. U sred dvesta milijardi galaksija i milion biliona zvezda i Sunčevih sistema, univerzum je podario ovaj skup ćelija da biste vi mogli da budete ovde.

Ovo pravo čudo zaslužuje vašu zahvalnost. Započnite svaki dan zahvalnošću za ovaj poklon života, bez obzira na uslove u kojima živite.

PONEKAD RAST BOLI

Svi bismo želeli novi, magični sistem koji nam donosi sreću bez ikakve borbe ili boli. Na žalost, to je nemoguće. To zahteva rad, a rad je bol. Svaki lični duhovni učitelj koji vam obećava da je sva božija sila ljubavi u univerzumu usmerena na to da budete srećni i bez boli, prodaje vam praznu priču i poziva se na vašu lenjost – vi želite magiju uz minimalni napor. Univerzum može i radiće sa vama da vam se želje ispune. Ali on nije Deda Mraz koji čeka vašu šoping listu zemaljskih zadovoljstava.

Magija zahteva rad. Možete početi danas i odmah videti rezultate. Ali, ako želite da vidite značajniji magični pomak u svom životu, morate da radite, i stalno da radite. Zgodnije bi bilo lagati i reći vam kako je to lako – samo napravite svoju listu želja i predajte je Deda Mrazu. Ali, to tako ne ide. Magičan život je život istinske moći, ali ne one vrste moći kojom ljudi vladaju nad drugima, već moći nad samim sobom. To je moć da radite u harmoniji sa silama unutar sebe i, samim tim, sa spoljnjim svetom. Ali, moramo da budemo spremni za mentalni rad, a rad je bol. Svi ti sistemi koji nam obećavaju neverovatne rezultate uz minimalni napor, zloupotrebljavaju našu odbojnost prema nelagodnosti, jer je nelagodnost bol. Raditi nešto što ne pobuđuje naša osećanja zadovoljstva kategorizovano je kao bol. I dosada je bol. Kada govorimo o boli, postoji nešto i pre stvarne boli, a to je strah, strah od boli. Čak i pre nego što osetimo bol mi je se plašimo, očekujući je. Mi živimo u strahu od boli, čak i ne znajući gde da je svrstamo kao neophodan korak rasta.

Stari Grci i Rimljani su išli na trgove i u amfiteatre da gledaju tragične predstave. Ta publika, deleći neizmernu bol sa likovima, obogaćivala je svoje živote. Neka od velikih književnih dela nas uvlače u neverovatno bolne situacije koje preživljavamo i osećamo u dubini svoje duše. Jedan savršen muzički komad može nas dovesti do suza. Svaka od ovih boli je bitna za rast duše. Bol je deo lepote života. Ona nas obogaćuje. Kada nas obuzme sreća, krenu nam suze radosnice. I sunčanje je, ustvari, bol u kome mnogi od nas uživaju. Mi gorimo svoju kožu, ali to prija. Bol u mišićima posle teškog rada je neizdrživ, ali neverovatno koristan. Uživamo u tom bolu, on nas čini

živima. I masaža može da bude jedna bolna tortura, a mi je volimo. Preispitajte svoj odnos prema boli. Bol je sastavni deo razvoja.

Bol je pribor za merenje. To je svetlo upozorenja za promenu, znak da se dešavaju procesi. Ponekad morate da dozvolite tom bolu da deluje. Ne plašite se. Borba budi snagu u vašem biću. Neka vaša duša iskoristi bol za vašu nadgradnju. Imuni sistem su izgradili virusi. Kada se razbolimo, u procesu borbe protiv virusa, stvaraju se anti-tela. Naravno, niko ne voli da se razboli, jer je to bolno. Ali, posle svakog naleta bolesti, naš imuni sistem se ispunjava novim anti-telima, koja mogu da se izbore u sledećem napadu.

Moramo da naučimo da razlikujemo bol koji nas čini jačima, od onoga koji nam šteti. Štetan bol nas opominje da bežimo, jer ništa ne dobijamo ako ostanemo tu gde smo, dok bol rasta predstavlja proces nadgradnje. I ono što je najvažnije, moramo da razumemo razliku između bola i patnje. Bol je neophodan deo života, a patnja je loša kontrola bola. Ona pojačava bol i doprinosi da traje duže nego što bi prirodno trajao. Kada proživljavate svoj bol iznova i iznova i opsesivno o njemu razmišljate, to je prava patnja. A ta patnja je nepotrebno izazvana lošom kontrolom bola. Patnja je, ustvari, način razmišljanja, odnosno preterano razmišljanje. I kada ponavljamo taj proces preteranog razmišljanja, naš bol dobija osobine patnje, te mi tako sebi stvaramo još jednu zavisnost – patnju.

Uraditi nešto što nas obogaćuje znači savladati najuporniji bol – dosadu. Pitajte hiperaktivno dete koje ne može da usmeri svoju pažnju na udžbenik koji pokušava da čita da li mu je teško i vidite šta će reći. Dosadno je kretati od početka bilo koje nove vežbe. Ne možete da se snađete u njima. Kako koristimo bol u svom životu je pitanje karaktera. Bol je inače sastavni deo života. Pitanje je da li iz bola učimo i razvijamo se, ili postajemo njegova žrtva. Biti žrtva bola je negativan izbor iz koga je, ako se ponavlja, sve teže i teže izaći. Bol boli.

Preispitajte svoj odnos prema bolu. Povećavanje vaših anti-tela vas čini jačim i sposobnim da se odbranite od budućih napada. Zato nemojte proklinjati svoj bol, već ga iskoristite za razvoj. Kletva je opsesivno razmišljanje kojim se boli ponavljaju iznova i iznova, dok se ne razviju do ludila neprekidne patnje koju nazivamo žrtvovanjem.

Razmišljajte o magičnom životu na isti način kao što razmišljate o vežbama za svoje fizičko zdravlje. Vi ne gradite svoje telo kao kuću i – gotovo. Ako želite snažno, zgodno telo, onda znate da je to posao za ceo život. Jeste bolno, ali je ispunjavajuće. Ako se odlučite za život magije, uskladite ga kao i svoje dnevne poslove. Sledeći put kada osetite bol, pitajte se da li ste stvarno povređeni ili, ustvari, rastete. Ako rastete, proslavite to.

Samo smrt uklanja bol. Vi izaberite život.

OKEAN EMOCIJA

Emocije. To su nabujali talasi kojima često ne možemo da plovimo. Ima li u njima nekog smisla? One svakako nisu neophodne za preživljavanje. Životinjama je sasvim dobro bez ove naše kompleksne mreže emocionalnih lanaca. Čemu one mogu stvarno da služe? Znamo kakve su, ali da li znamo šta su one, ustvari? Izgleda da smo mi njihovi robovi. Ima toliko snažnih osećanja koja nas lako nadvladaju i opterećuju. Mnoga od njih imaju pogubne posledice. Da, trenuci zadovoljstva nam donose osećanje sreće, ali čak i ta prijatna osećanja mogu da postanu zavisnost, pa se pitamo da li su stvarno vredna?

Zbog agonije nesrećne ljubavi često se zaklinjemo da nikada nećemo ponovo voleti, jer je to suviše bola. Neodređena emocija, ali emocija često doživljena kao izdaja, može da nas navede da se zakunemo da više nikada nećemo sklapati prijateljstva, jer im se ne može verovati. Koliko puta smo se našli u situaciji znajući šta da očekujemo i znajući da moramo da držimo svoje emocije pod kontrolom, samo da nas ne bi neka reč, ili pogled ili ispad odali i bacili u more uzburkane zebnje? Koliko često bismo više voleli da ne osećamo ništa? Kada patimo, pitamo se zašto je toliki stepen bola neophodan? Koja je svrha toga? Svakako, za preživljavanje na nivou životinja, ovaj stepen emocija nije neophodan. Zašto su kod nas prisutne ove snažne emocije? Zašto mi moramo da trpimo čitav spektar emocija mnogo više od ostalog dela faune?

Naše emocije mogu da nas obuzmu i razore naš život brzinom oluje. Mi zaista veslamo u majušnoj lađi u ogromnom okeanu emocija. Kako postati kapetan te lađe? Prvo, moramo da razumemo funkciju emocija.

Emocije su vibracije u telu, koje proizvode ogromnu količinu energije. To je nesporno. Emocije su i gorivo, ali i signal koji mi koristimo da bismo odredili svoje mesto u prostoru. Dakle, naše emocije nam pomažu da odredimo gde bi trebalo da budemo. Ako imamo snažne negativne reakcije na situaciju koju doživljavamo kao pretnju, naš emocionalni signal nas tera da pobegnemo. Nešto što

podstiče prijatne vibracije u nama, izaziva pozitivnu emocionalnu reakciju kojoj se prilagođavamo.

Svaki doživljaj vibrira različitim frekvencijama. Ove frekvencije pobuđuju različite žlezde u telu i izazivaju određene emocionalne reakcije. Hajde da upotrebimo klasičan scenario, kada čovek vidi lava i uplaši se. Strah obuzme telo, mišići se napune krvlju i on beži. Pošto opasnost prođe, sve bi trebalo da se vrati u normalno stanje. To je prirodna reakcija. Ali, za većinu nas počinje jedan neprirodan, „smrtonosan” proces u našem (navodno) racionalnom umu, poznat kao „razmišljanje”, koje vodi do preteranog razmišljanja i dalje, u ponavljanje događaja, iznova i iznova. Ustvari, mi smo počeli da zamišljamo posledice. Na taj način, mi forsiramo svoje telo da nastavi oslobađanje adrenalina, koji na kraju iscrpi naše sisteme u organizmu i mi postajemo bolesni.

Loše upravljanje.

Naše emocije je veoma lako prevariti. I one stvaraju zavisnost. Sa istom lakoćom postajemo zavisni od negativnih kao i od pozitivnih emocija. Međutim, mi smo neverovatni mađioničari u oživljavanju negativnih doživljaja. Zamislite kada biste mogli da privučete pozitivne sile istom snagom.

Emocije su snažna komponenta magije. One pojačavaju signale iz mozga. Ako su naše emocije u harmoniji sa tim signalima, možemo da ostvarimo sve što želimo. Ako su naše emocije u sukobu sa našim željama, mi pojačavamo konflikt, čime stvaramo samouništavajuću magiju. Okruženje, takođe, pojačava ove signale i reaguje na njih. Na primer, kada smo u sukobu sa samim sobom, drugi ljudi osete tu informaciju na nesvesnom nivou. Naše emocije mogu da zaraze druge. One utiču na naše viđenje svih informacija i kreiraju nove stvarnosti. Pojačane emocije se različito tumače među ljudima koji ih razmenjuju. To dovodi do nesporazuma, a skoro sve što loše krene u vašem životu, biće rezultat toga.

Emocije mogu da stvore probleme koji ne postoje. Uzmimo, na primer, dvoje ljudi koji se iskreno vole i žele bukvalno iste stvari – sreću u zajedničkom životu, bezbedan i lep dom, dobre prijatelje, porodicu. Razlikuju se u sitnim stvarima. Ipak, često se sukobljavaju. Povređuju jedno drugome osećanja, daleko više nego što bi tako jaka ljubav mogla to da dozvoli. Zašto? Zbog nerazumevanja. Neko

od njih je pogrešno protumačio signal i osećanja su mu povređena. Tada nastaju nevolje koje su mogle da se izbegnu. Ali, ove emocije su preoblikovale stvarnost i stvorile problem tamo gde on ne postoji. Zatim će se i pojaviti pravi problem.

Kolege koje imaju međusobne probleme na poslu, obično emotivno reaguju, a nemaju dovoljno potrebnih informacija o svom saradniku. Osećamo da nas ne uvažavaju, da nas iskorišćavaju, da nas potiskuju. Radno mesto je posuda sa bakterijama od trulih nesporazuma. Ovi nesporazumi su infekcije koje se šire bukvalno bez hranljivih materija. Njima je potrebno samo malo prehranjivanja, a naše emocije im u tome pomažu. Osećaj nerazumevanja je jedna od zaista usamljenih i izolovanih emocija. Kada smo neshvaćeni, mi osećamo prazninu koja se stalno širi između nas i drugih. Često sa razvojem ove emocije dolazi i osećanje beznađa.

Ponovo imamo krizu zbog lošeg upravljanja. Kako da valjano upravljamo emocijama? Pre nego što dozvolimo ovim emocijama da nas obuzmu, treba da se zapitamo da li imamo dovoljno informacija da bismo na njih ovako žestoko odgovorili. Da li zaista znamo šta leži iza tih vrata, ili samo dozvoljavamo da nas preplave očekivane emocije, trujući nas pre nego što uđemo? Ako zaista imamo sve potrebne informacije i osećamo da je odgovarajuća reakcija eksplozija emocija, sledeće što treba da uradimo je da odredimo koliko vremena da damo toj emociji. U redu je biti s pravom ljut, ali nije dobro dozvoliti da gnev isuviše truli i preraste u ogorčenost.

Postoji li razlika između emocija i osećanja? Emocije jesu osećanja, ali osećanja ne moraju da budu emocije. Na primer, možemo da osetimo prisustvo nekoga ko ulazi u sobu, a da ne gajimo nikakve emocije. Prvo, moramo da identifikujemo to prisustvo, pre nego što regujemo prikladno ili neprikladno.

Neko upravo ulazi u sobu. Mi iščekujemo. To je prva greška. To može da bude voljeno dete, a može da bude neprijatelj. Ako smo bojažljivi, mi živimo u očekivanju neprijateljstva. Što smo veći optimisti, više ćemo očekivati da se desi nešto dobro.

Dok naše biće privlači pozitivne i negativne ishode, sa emocionalnog aspekta nam je bolje u neutralnoj poziciji. Zamislimo da neko divno dete utrči u sobu i zaspe nas zagrljajima, poljupcima i vriskom zadovoljstva. Nećemo uživati ništa manje zbog toga što to

unapred nismo predvideli. Osim toga, mogli bismo se spasiti velikog dela uznemirenosti ne zamišljajući da će neprijatelj ući na vrata.

Svim emocijama je potreban određeni vremenski raspon od njihovog početka do kraja. Voleti svoje dete? Ceo život vam je vrlo prikladno vreme. Ali, ako celog života zadržite osećanje ljubomore prema kolegi koji je dobio unapređenje koje ste vi želeli, život će biti uništen.

Naše emocije su način na koji mi doživljavamo svet i one nikada ne greše. Samo loše upravljanje svesnim umom nam staje na put. Izgleda da previše značaja pridajemo neprijatnim emocijama, a brzo prelazimo preko prijatnih. Mi mislimo da su naši strahovi ti koji nas čuvaju i štite. Strah, doduše, služi toj svrsi, ali naš svesni um se konstantno meša u taj zadivljujući proces. Našem nagonu straha nije potrebna pomoć naše svesti, koliko god je to teško shvatiti. Sećate li se lava? Mi toliko volimo svoja razmišljanja, da ne možemo da shvatimo kako ona mogu da stoje na putu našim instinktima.

I to je loše upravljanje. Konstantno loše upravljanje je to koje nas sprečava da uživamo u punoj paleti emocija, koje nas istinski obogaćuju. Emocijama možemo najbolje upravljati prilazeći svakoj životnoj situaciji iz mirnog stanja neutralnosti. Tada smo potpuno otvoreni za iskustva, ali ne opterećujući ih unapred smišljenim i prethodno programiranim emocijama.

Iz nekog razloga, mi verujemo da prilaženje svakom momentu iz neutralne pozicije znači živeti život kao bezosećajna mašina. Međutim, to je laž. Mi možemo da uživamo u većem spektru emocija, pristupajući svakoj situaciji u čistom stanju. Ispoljena emocija će biti verodostojnija stvarnom iskustvu koje imamo. Na taj način, možemo potpunije da cenimo suštinu iskustva.

Mi smo bića satkana od emocija. Ideja je, ne da prestanemo da osećamo emocije, već da ne budemo njihove žrtve. A upravo je to način na koji mi živimo i provodimo najveći deo svog vremena .

Kada zurite u zvezde, vi snažno osećate beskrajnost univerzuma. To je uzbudljivo i neopisivo osećanje. Što duže gledate u tu dubinu, to osećanje više raste. Nije potrebno nikakvo predosećanje da bismo bili zahvalni za bogatstvo tog doživljaja. Ako želite da prepoznate pun spektar boja lepote u životu, rešite se svojih zatamnenih

naočara. Što vam je pogled jasniji, to ćete bolje videti pravu lepotu, uvek novu i svežu. I svaka nova emocija je vaše novo otkriće.

ŠTA UNIVERZUM ŽELI OD NAS?

Postoji mnogo interpretacija o toj unutrašnjoj i vanzemaljskoj sili koja pokreće beskonačnost. Mi pokušavamo da personalizujemo tu nepoznatu silu i nazivamo je Bogom. Nekima više odgovara neki drugi termin. U jednom poznatom filmu čuje se termin snaga. U svrhu ove knjige, tu ćemo silu nazvati univerzumom.

Koja je to sila koja može da drži dvesta milijardi zvezda zajedno u susedstvu zvanom naša galaksija? Da li zaista verujemo da današnja nauka to može da objasni?

Mi definišemo život na osnovu svog nedovoljnog razumevanja simbioze od pet elemenata koji čine DNK strukturu svih živih organizama na našoj planeti. Pet elemenata, ugljenik, vodonik, kiseonik, azot i fosfor moraju da koegzistiraju da bi bilo života. Naoružani ovim delićem informacija, mi verujemo da je naša planeta, među dvesta milijardi samostalnih Sunčevih sistema u našoj galaksiji, jedina planeta sa pogodnom temperaturom i sastavom elemenata na kojoj je moguć život. Osim toga, nedavno smo otkrili novi organizam, ovde na zemlji, koji je u suprotnosti našim merilima života. Mikrob zamenjuje fosfor sa životno ugrožavajućim arsenikom i razvija se bez tog sastava neophodnog za život. Iako svaki naučnik zna da je to potpuno nemoguće, to se dešava tu, upravo pred našim očima.

Dakle, upravo ovde, na ovoj planeti, otkrili smo da život kakav znamo, ustvari ne poznajemo. To nas tera da proširimo svoju ograničenu definiciju života i da postanemo malo svesniji po pitanju tupoglavog ubeđenja da je Zemlja jedina planeta u Sunčevom beskrajnom sistemu na kojoj je moguć život.

Univerzum je živi organizam, a mi smo svi deo tog organizma. Svi delići tog organizma su međusobno povezani i utiču jedan na drugi. Zamislite da letite helikopterom iznad nepreglednog polja cveća. Dokle god vam pogled doseže, vaše oči su ispunjene svim bojama i raznovrsnošću biljnog sveta. I svaki cvet se rascvetava i ispušta svoje čestice kroz miris koji nas opija. Pilot tog helikoptera je Bog, ili univerzum, a to polje cveća su sva živa bića. Šta univerzum želi od svog tog cveća? Želi da se obogaćuje raznovrsnošću života

koja zrači iz svake pore. Ovaj ogroman organizam, poznat kao univerzum, hrani sebe tako što stvara život. Život sam sebe stvara i sam sebe hrani. Upravo je raznovrsnost ta koja obogaćuje život i time doprinosi da se on neprestano razvija.

Među svim stvorenjima na Zemlji, univerzum je odabrao nas i dao nam svest. Međutim, vi mislite da nam je to došlo onako, usput. Namena ove svesti je da unapredi kreativnost. Ipak, mi koristimo taj neverovatan dar da suzimo raznovrsnost. Masovna svest se sužava i teži da stvori monotonu egzistenciju da bi se osećala bezbedno. Ali, univerzum ne želi da se mi osećamo bezbedno, već želi da budemo dinamični, da se širimo, rascvetavamo i donosimo nove i predivne arome emocija.

Univerzum želi i da grešimo, jer su greške deo kreativnosti i one stvaraju nove boje. Baš pitajte bilo kog umetnika ili naučnika o moći grešaka... Zato, naučite da grešite.

Mi koristimo svest da na svojim poljima zasadimo istu vrstu biljaka. Biramo boju koja nam se sviđa i svaki cvet u tom polju genetski je promenjen u tu boju. Tako stvaramo ogromna polja plavog cveća koje isto miriše i ubeđeni smo da svet punimo lepotom, ili to bar tako izgleda. Mi beremo i sadimo svuda samo cveće omiljene boje. Na kraju, ti divni plavušani, počinju svi zajedno da blede i mi ostajemo sa bezizraznom bež bojom. Posle izvesnog vremena, ta bezizrazna aroma počinje da zaudara.

Emocije su mirisi našeg cveća. Svaka emocija je vibrirajuća nota koja šalje svoju energiju univerzumu da je proguta, svari i vrati kao snažniju. Dominantna emocija koju upravo sada gajimo i kojom hranimo univerzum jeste strah. Strah se plaši raznovrsnosti, jer je raznovrsnost neizvesnost, a ona izaziva našu udobnost. To je ono što održava univerzum u životu – on nikada ne prestaje da se hrani tim raznovrsnostima, stalno stvarajući nove forme života i novu energiju. A raznovrsnost naših emocija obogaćuje univerzum.

Smisao života je raznovrsnost života, mnoštvo emocija.

Šta univerzum želi od nas? On želi da budemo živi, da potpuno učestvujemo u životu. Univerzum buja od muzike koju mi stvaramo, a mi, umesto da sviramo bezbroj simfonija, mi svodimo svoju pesmu na jednu notu. Univerzum želi da koristimo sve note, u svim mogućim kombinacijama koje možemo da zamislamo. Ispravne i falš

note koje lete i igraju brilijantno inspirisane i sa divnim greškama. Njemu nije važno kako ćemo ih spojiti. Univerzum jednostavno traži od nas da sviramo.

ŠTA NAM JE ČINITI?

Jedna, ne tako nova teorija, jeste da u univerzumu sve utiče jedno na drugo. Zašto i da li je to tačno, nije važno. Ono što je istina je da se sa nama i našim uzajamnim delovanjem dešava mnogo više od onog što je nama poznato.

Razmislite o svojih 75 triliona ćelija, od kojih svaka sadrži svoj sopstveni univerzum energije i informacije i svaka ispušta energiju, psihičku, genetičku, fizičku, električnu. Sve je energija. Vibracija. Frekvencija. Beskonačnost. Mi smo tvorci i primaoci energije. I u osnovama nauke učimo da energija nikada ne nestaje.

Da li se ikada iznenada pojavila pesma u vašoj glavi, a zatim, kada ste uključili radio, čuli ste tu pesmu? Zar nije suviše čudno da bi bilo slučajno? To ne znači da ste vidovnjak, što možete biti, već ste jednostavno „uhvatili” frekvenciju. Zašto bismo to radili kad nismo radio prijemnici?

Naprotiv, jesmo.

Mi smo prijemnici svega što vidimo, čujemo, omirišemo, okusimo, osetimo, na svesnom i nesvesnom nivou. Mi smo i prijemnici i predajnici, proizvođači i korisnici energije. Energije ulaze i izlaze iz nas u širokom rasponu frekvencija. I sve ove informacije naviru iz dubine uma u naše svesne misli, hteli mi to ili ne. Naš preopterećeni um obavlja billion kalkulacija u sekundi, razvrstava, deli, prihvata, odbacuje; to je konstantni proces koji vri upravo ispod naše svesti da bi po potrebi bio iskorišćen. A mi smo često zbunjeni svim ovim informacijama i osećanjima.

Svaka emocija, svaka misao, svaki signal, vibrira svojim, jedinstvenim ritmom. To je ono što primete kada uključite radio i čujete svoju omiljenu pesmu. Uređaj bira posebne frekvencije i reprodukuje vibracije da biste uživali u slušanju. A mi to stalno radimo, baš kao i naš mali radio.

Univerzalna i individualna energija nisu odvojene. One su deo celog organizma. Jedina podela se vrši u našim umovima. Vi utičete na svet isto toliko koliko i on na vas. Svesno ili nesvesno, mi svet vidimo različito. Kada gledate nešto ili nekoga, vaš svesni um stvara

sliku. Duboki um registruje te slike svojim jezikom i prema svom osećaju. Kako uskladiti unutrašnju i spoljašnju svest?

Kada fantazirate ili sanjate o nečemu, vi to oživljavate u svom unutrašnjem svetu, stvarajući budućnost. Mada sve te potencijalne budućnosti postoje u vašem unutrašnjem svetu, vi očekujete da vam univerzum pomogne da taj san ostvarite u spoljašnjem svetu. Da bismo povećali verovatnoću da ovaj san urodi plodom, pokušavamo da stvorimo uslove koji omogućavaju da san iz unutrašnjeg sveta vibrira sa spoljašnjim svetom. Muzika koju stvorite unutar sebe treba da bude usklađena sa muzikom vaše okoline. Uključite grejanje u svom hladnom domu i uskoro će vam biti prijatno i toplo. Sad, otvorite vrata i prozore i – šta će se desiti? Spoljašnja sila će ući, zavladaće vašim malim carstvom i vaš dom će ponovo biti hladan. Atmosfera će uvek dominirati, jer je suviše moćna.

Kako da učinimo da ti topli snovi koji ključaju unutar nas ožive u spoljnom svetu? Naučite da sarađujete sa univerzumom. Koja je svrha boriti se sa silama koje mogu i da pomognu i da nas unište? Ako postavite sebe u nesklad sa svojim svetom, to ćete i dobiti – neskladan život.

Ako zaista želite da vaši snovi vibriraju sa vašom okolinom, zamenite strah verom. Univerzum se bolje usklađuje sa verom nego sa strahom. Vera je pojačalo pomoću kojeg univerzum čuje i odjekuje sa vašom muzikom. Kada pročitate ovu knjigu bolje ćete razumeti kako da uskladite svoj unutrašnji i spoljašnji svet.

PARADOKS SADAŠNOSTI I BUDUĆNOSTI

„Moć sadašnjeg trenutka” govori o potrebi da stvarno osetite svoj život onako kako ga živite, tj. da budete prisutni u datom trenutku. Ko ne želi da bude potpuno prisutan u svojoj koži? Ali, toliko je nas koji osećamo da smo izvučeni iz sadašnjosti zbog nametanja suve realnosti. Jedna od zabuna je da, ako potpuno živite u sadašnjem trenutku, nećete moći da preduzmete potrebne korake da biste osigurali bezbednu i bolju budućnost, što zvuči kontradiktorno.

Vi pitate: „Kako da u potpunosti cenim ovaj trenutak, ako ne pridajem dovoljno pažnje tome kako da ispunim svoje obaveze?” Sigurno će briga oko plaćanja računa za struju da nas izvuče iz sadašnjeg trenutka i da nas dovede u stanje uznemirenosti kada je reč o našoj budućnosti. Ta uznemirenost se, itekako, oseća u datom momentu. Po mnogo čemu, naše konstantno stanje uznemirenosti je osećaj koji možemo izazvati bilo kada. Znači, vi znate da morate da nađete pare za račun za struju i takođe znate da se živi pojedoste zbog konstantne brige oko plaćanja.

Kako da volimo svoj sadašnji trenutak, pogotovu kada znamo da je naše vreme na Zemlji ograničeno, a mi i dalje moramo da se bavimo svojim obavezama i predstojećim katastrofama? Kada planiramo svoju budućnost, da li razlikujemo blisku i dalju budućnost, verovatnu i manje verovatnu? Svesni smo da život ima svoje neplanirane zaplete i preokrete i da mi, shodno tome, rangiramo svoja očekivanja. Planirati da za pola sata odgledate omiljenu tv emisiju, sigurnije je nego planirati da ćete jednog dana postati predsednik.

Ustvari, sva razmišljanja o budućnosti su fantazije. Kada nešto zamišljate, vi to oživljavate u svom unutrašnjem svetu. Vi proživljavate tu projekciju budućnosti kao unutrašnji scenario upravo u momentu kad ga zamišljate. Da li će se to ostvariti u spoljašnjem svetu, ostaje da se vidi. Da, možete sedeti, brinuti i smrznuti se od straha da nećete platiti svoj račun za struju, ali su svi izgledi da će ovaj teror proći. Većina vaše vidovnjačke energije je projektovala ove strahove u univerzum, tako da su svi izgledi da

ste bili u pravu na vašoj strani. I kada vam isključite struju, možete da potapšete sebe po ramenu jer ste predvideli sudnji dan. Ali, dok se sve to ne desi i dok se vaši strahovi ne ostvare, to će sve biti fantazija.

Vi proživljavate katastrofu unutar sebe i ona guši vaš sadašnji trenutak. A kada se vaši strahovi obistine, patićete dvostruko, tako što ćete inficirati i svoju sadašnjost i svoju budućnost. U suštini, platićete račun dva puta. A šta time dobijate? Ekstra dozu patnje? Vi mislite da možete da kalkulišete i napravite sigurno predviđanje budućnosti, ali dinamika života će uvek to remetiti. Čak ni jednostavan plan, kao što je gledanje omiljene tv serije, nije zagarantovan, jer bilo koja promena može da vas skrene s puta.

Ovo važi za sva buduća očekivanja. Univerzum će vas neprestano zasipati promenama i novim mogućnostima. Možda je problem koji imate sa kontradiktornom budućnošću jednostavno problem usredsređenosti. Zamislite da se igrate sa svojim detetom i neka misao vas prekine. Ta misao može biti dobra kao, na primer, vest o unapređenju, a može biti i loša kao, recimo, dobijanje otkaza. U svakom slučaju, izvučeni ste iz svog sadašnjeg trenutka i vaše misli su sada na drugom mestu. Izgubili ste momenat sa svojim detetom jer niste mogli da zadržite svoje uzrujane misli.

Izgleda da nam je zadovoljstvo prioritet kao jedino stanje koje bi trebalo da osećamo u sadašnjem trenutku. I, ako ne osećamo to zadovoljstvo, mislimo da je naše „sada” propalo. Ali, zadovoljstvo je toliko krhko da ga neznatni bljesak negativnosti može slomiti. Ipak, mi postavljamo stanje zadovoljstva u sadašnji trenutak i, ako je slomljeno nekom nametljivom mišlju, mi se ukopavamo. „Vratite mi moje sada!” Sve je vaše „sada”.

Volite svoje „sada”. Ono ne može uvek da bude prijatno, ali možete da budete zahvalni za taj impuls svesnosti koji govori da ste živi. To je sadašnji trenutak. Ako imate brige, one su u vama upravo sada. Vaša svest o tim strahovima je dokaz da ste živi. Ali, zapamtite, predviđanje budućnosti je fantazija. Kao što zamišljate moguće neuspehe, isto tako lako možete zamisliti i dobitak na lutriji.

Postoji još jedan uljez u vašem sadašnjem trenutku, a to je prošlost. Prošlost može da pokvari vaše „sada”, isto kao što to čine

planovi za budućnost. Zagađenost iz prošlosti vas sprečava da čiste svesti uživate u sadašnjosti.

I dalje ste u sadašnjem trenutku, mada vam se to možda ne sviđa. I dok prizivate bilo koju sliku iz prošlosti ili budućnosti, vi je proživljavate unutar sebe upravo u tom trenutku, što znači da ste, ustvari, u sadašnjosti. Vi samo mučite sebe mogućom kobnom budućnošću ili previše sentimentalnom prošlošću i tim sumornim preokupacijama vi rasipate svoj sadašnji trenutak. Postavlja se pitanje kako možete u potpunosti da uživate u svom sadašnjem trenutku. Vi mislite da vas zamišljanje budućnosti odvlači od vašeg „sada”. Ali, uvek je „sada”. Vaši strahovi su ti koji uzrokuju probleme.

Dakle, paradoks sadašnjosti i budućnosti je da nema paradoksa. Uvek je sada. Živite ga kako ga živite, a to zavisi od vas.

SVE U SVOJE VREME

Naš životni vek je ograničen. U zavisnosti od toga kako ga poštujemo, vreme će stvoriti veće mogućnosti za ispunjenje.

Svako ljudsko biće ima svoj koncept o vremenu i to nema nikakve veze sa stvarnim vremenom, već sa našim opsegom emocija. Svim životnim događajima dajemo vremenski okvir, baziran na našem emocionalnom stanju. Kada nešto očajnički želimo, mi pokušavamo da prisilimo univerzum da nam to da pre nego što je to spremno. Mi sve želimo sada, a time štetimo sebi. Konstantno smo stimulisani da tražimo osećaj zadovoljstva. Ali, vreme nije nužno prilagođeno našim zahtevima. Osetiti smisao pravog trenutka je važan deo našeg života koji želimo da živimo. Na primer, ako hoćete nešto da pojedete i pitate prijatelja, koji je upravo izašao iz restorana, da vam se pridruži, vi tražite nešto u pogrešno vreme.

Kako otkriti recept za svoj život? Kada je vreme da osetimo glad za novim autom? Vaše telo zna kada mu je potrebna hrana i traži je. Ali, ako proždrljivac u vama nastavi da traži još hrane, gomila nepotrebnih problema se stvara u vašem životu.

Za sve što nam je potrebno postoji odgovarajuće vreme. Mi uvek pokušavamo da požurujemo vreme. Naše emocije se zalažu da nam se potrebe ispune po našem planu, dok je vreme indiferentno i ne možete ga naterati da uradi bilo šta. Ono jednostavno kuva univerzalnu supu u kojoj smo mi mali krompiri koji se krčkaju i mešaju sa ostalim povrćem i začinima, vičući da smo spremni. Međutim, vreme je to koje odlučuje kada je supa gotova i naše emocije nemaju na to uticaja.

Pomirite se sa vremenom. Kada ste uradili sve što je u vašoj moći, na univerzumu je da skuva supu. Zašto cupkati oko lonca vičući na ostalo povrće da požuri, nervirati se zbog stvari koje nisu pod vašom kontrolom? Naše želje su pod mnogo većim uticajima nego što možemo da zamislimo. Većina onog što nam je potrebno zahtevaće angažovanje velikog broja ljudi. Tako i ostalo povrće u našem jelu mora da se skuva i sarađuje sa nama da bi se dobio pravi ukus u pravo vreme.

Ali, mi mislimo da možemo da utičemo na to i verujemo da postoji nešto što možemo da uradimo - neka mala stvar o kojoj nismo razmišljali, a koja može da ubrza proces. Vrlo je moguće da je staromodna radna etika ta koja nas podstiče da brinemo zbog svojih problema i zbog toga požurujemo vremenski proces. Mi verujemo da, ako dovoljno mislimo o nečemu, time pokrećemo taj proces. Naravno, ubrzo postajemo opsednuti ovim mislima, jer je takva priroda nepotrebnog ponavljanja procesa.

Jedna stvar koju moramo da shvatimo je, da kada poželimo i damo komandu univerzumu, posao je završen. Moramo da ostavimo misli po strani i dozvolimo dubokom umu da radi na problemu. Jednom iskazana želja, sa predanošću i verom, više je nego dovoljno u celoj situaciji. Dubok um će to preuzeti. Vi samo treba da naučite kako da se sklonite sa puta i dozvolite vremenu i univerzumu da urade ostalo. Ali, mi se stalno saplićemo o sopstveno prizivanje budućnosti. Vreme je izvrstan doktor vašeg života i vi morate da poštujete doktora. Proždrljivac od sebe stvara pacijenta. Zato, slušajte doktora.

Naš život je pun mogućnosti, a mnoge od njih su sopstvene želje koje su, verovatno, deo naše sudbine. Ali kako da znamo koliko vremena da im posvetimo? Naše emocije su nestrpljive. Mi želimo da dostignemo svoj potencijal što je pre moguće i brinemo ako prođe mnogo vremena, a mi nismo iskoristili svaki trenutak. Možda je i naša divna sudbina prošla pored nas.

Možete li da ubrzate vreme? I da i ne. Možete da isforsirate da se dese događaji koji nisu bili predviđeni na vašem karmičkom putu i da tako promenite svoju sudbinu, što se stalno dešava. Prividnim forsiranjem da se nešto desi van svog vremena, vi otvarate još jedna vrata novih mogućnosti, koje će dodati nove potencijale vašoj želji. Vi niste forsirali vreme, već ste promenili svoj put. I ono što bi se sudbinski desilo u određeno vreme, složiće se i desiće se ili ne, po novom rasporedu.

Lako je pomešati koncept „sve u svoje vreme” sa pojmom „sudbina”. Sve što se „dešava u svoje vreme” zaista izgleda kao sudbina. I jeste povezano.

Pa, evo reč-dve o sudbini. Sudbina je snažna reč, reklo bi se nepobitna. Ko može da se prepire sa sudbinom? Ako je moja sudbina

da postanem X, onda će tako biti. Realističnija izjava bi bila da ako je moja sudbina da postanem X, onda to može biti. Ogromna je razlika između „će biti” i „može biti”.

Mislite o sudbini više kao o mogućnosti. Razlog zbog koga je svaka sudbina mogućnost je element zvani „slobodna volja”. Možda vam je suđeno da budete sledeći Mocart, ali možete odabrati da ne budete. Možete da odlučite da ne vežbate klavir nekoliko sati dnevno i da ga se otarasite, pa da sa prijateljima igrate fudbal umesto toga. Taj saosećajni univerzum je, udružen sa socijalnim, genetskim, ličnim i drugim događajima, stvorio frekvencije koje su međusobno bile u interakciji sa vašim putem da postanete sledeći Mocart, ali vi ste odlučili drugačije.

Da li ste promašili svoju sudbinu? Niste. Propustili ste jednu mogućnost i stvorili ste nove sudbine. Univerzum će se prestrojiti da bi vam ugodio, nudeći vam nove sudbine na vašem putu. Možda ćete sledeći put izabrati neku od njih. Bez obzira kuda idete, uvek će pod suncem biti mesta za vas. Svaki novi put ima svoj spektar mogućih sudbina, od kojih ćete vi izabrati jedan – bolji ili gori.

I sve će se desiti na način na koji treba da se desi i – U SVOJE VREME.

VREDNOST ISKUSTVA I TERET PROŠLOSTI

Naša iskustva su građevinski materijal za naše obrazovanje i deo su naše prošlosti. Ona informišu o tome ko smo mi. Često su to konfliktni napadi koji oblikuju našu ličnost, a mnoga od tih iskustava postaju tako opterećujuće uspomene, da izgleda kao da nas proždiru.

Naša iskustva nas i oblikuju i zatvaraju. Sa retkim izuzecima, mnogi od nas pridaju previše značaja prošlosti, a to je prepreka rastu. A šta je sa svim divnim stvarima koje sam naučio u životu? Šta je sa divnim prijateljstvima koje sam sklopio? Čuvajte ih. Sve je to deo vas.

To je, ponavljam, pitanje upravljanja. Način na koji koristimo iskustva određiće da li dobijamo maksimalnu vrednost ili se njima opterećujemo. Izazov je da upotrebimo ono što imamo, ali da ne dozvolimo da nam to suzi misli da nismo u stanju da krenemo u budućnost.

Negativna iskustva zauzimaju značajno mesto u našem preživljavanju. Osnovna učenja se staraju za našu sigurnost dok koračamo svetom. Stara lekcija iz detinjstva da ćemo ispeći prst kad dodirnemo vruć šporet, pomaže da se u životu zaštitimo. U tome nema ničeg lošeg, osim ako ova bolna lekcija ne poremeti ravnotežu, pa to saznanje preraste u opsesiju. Ako iskustvo izgorelog prsta preraste u nerazuman strah od vrućeg šporeta, kuvanja, tiganja, vatre, neravnoteža stvara opsesiju, a opsesija je vid ludila. Istina je da nikada ne treba da mislite o tim bolnim iskustvima kao što je izgoreli prst. Ta informacija je sačuvana i biće prizvana refleksno kada bude potrebno u određenom trenutku.

Naša iskustva utiču na naše mišljenje, a svi znamo šta ljudi rade sa mišljenjima – dele ih. Da li u korist drugih, ili zato što volimo zvuk svojih glasova? Kada delimo svoja mišljenja sa drugima mi sužavamo raspon njihovog iskustva, gledajući iz svoje perspektive. Kako im to stvarno pomaže?

Vi možete nekoga upozoriti da je na ulici opasan pas i verovatno ga spasiti od ujeda. Ali, on možda ima širi raspon percepcije od

vas. Možda je on šaptač psima koji jedva čeka da sretne bilo koju životinju. Možda mu je sudbina da bude ujedan i tako istraumiran da nastavi potpuno novim životnim putem, boljim ili gorim. Stvar je u tome što mi to ne možemo da znamo.

Vaše obrazovanje je proizvod vaše prošlosti. Vi niste doktor nauka sami po sebi, već zbog toga što su vas u prošlosti učili da to postanete.

Iskustvo je deo našeg procesa učenja, deo našeg mehanizma opstanka. Mi obrađujemo ova iskustva po kategorijama i obrascima. Po tim obrascima crtamo usmeravajući svoje živote. Naša iskustva su najdragocenija kada im dozvolimo da postanu deo naše šeme po kojoj ih crtamo instinktivno. Ona postaju teret kada previše razmišljamo o njima, jer tada sužavaju naše mogućnosti.

Recimo da imate neko iskustvo, dobro ili loše, nije važno. Uzmimo dobar primer. Bili ste na zabavi i ispričali ste vic koji je izazvao gromoglasan smeh. Svi su pomislili kako ste duhovit i divan, sjajan gost. Nešto kasnije ste u drugačijem društvenom okruženju i pričate isti vic, ali doživite kamene face, uz osude koje su na granici omalovažavanja. Kakva je vrednost ovog iskustva? Možda je, kažete, vrednost ovog iskustva bolje upoznavanje svoje publike. Možda. Ali to su bila dva vrlo slična skupa. Istih godina, socijalnog statusa itd. Šta nije bilo u redu? Ništa. Iskusili ste nešto novo i neočekivano. Isti tip ljudi. Iste okolnosti. Različita reakcija.

Da, mi učimo iz svojih iskustava. Ali, možemo da naučimo mnogo više tako što ćemo, umesto da posmatramo iskustva kao jasno definisane događaje koje treba ponavljati, da ih upotrebimo za proširenje svog pogleda na svet. Umesto da koristite iskustvo usredsređujući se na najsitnije detalje, proširite svoj vidik. Kada se nađete u prilici da ponovite iskustvo, promenite svoju perspektivu i pogledajte iz drugog ugla.

Ovo ne zagovara proces samocenzure, već treba da proširi vaš pogled na svet. Da, ispričajte ponovo svoj vic, ali ne očekujte da će biti prihvaćen uz istu reakciju. Svet se stalno menja i svako iskustvo se, ustvari, razvija vremenom. Ako vas izvižde zbog vica, to je korisnija lekcija nego razmišljati da li je trebalo toj publici ispričati vic ili ne. Lekcija je da je svako iskustvo jedinstveno, da se nikada ne ponavlja. Vreme ide napred i razvija se.

Mi smo skloni da toliko mnogo vrednujemo svoja iskustva da verujemo da će nam ona pomoći da predvidimo budućnost. Oslanjamo se na prošle obrasce da bismo osvetlili svoj put. Međutim, budućnost je jedan bezobličan tok mogućnosti koje se stalno menjaju čim stignu do sadašnjosti, podrivajući naša očekivanja novim događajima koji se ne podudaraju sa našim prošlim iskustvom.

Šta se dešava kada obrazac, koji je u više navrata delovao na nas, prestane da deluje? A mi ponavljamo taj proces, jer je naše iskustvo bilo takvo da smo uvek dobijali željeni rezultat. Ali, to više ne uspeva. A mi nastavljamo da ponavljamo nadajući se da će se stvari normalizovati i da će obrazac nastaviti da deluje kako treba. Ali, on i dalje ne deluje zato što se svet promenio. I ono što je ranije delovalo sto puta, više se ne nosi sa tekućim događajima, ne deluje. A vi, vezani za staru paradigmu, nastavljate da ponavljate dok ne poludite.

Vrednost iskustva nije u ponavljanju svojih iskustava, već u gledanju na njih iz nove perspektive. Dodajete nove boje svojoj paleti. Ne ponavljajte, već proširite svoj raspon boja.

Vi ste muzičar koji svira muziku svog života. Učenjem ste saznali gde su sve note i kako da duplirate određene note u određenim sekvencama da biste odsvirali određene melodije. Učite nove forme i stavljate ih u svoj repertoar. Vredno iskustvo. Ali, svaki put kada svirate, drugačije je. Možda zvuči slično, ali nije. Možete da svirate istu pesmu, sa istim ljudima, ali osećanja koja su u vama, izvođenje svake note, međusobni odnos sa drugim muzičarima je jedinstven i specijalan svaki put. Svako iskustvo, bez obzira koliko slično izgledalo, jedinstven je fenomen.

Ko ne želi da ostane mlad? Ustvari, šta nas čini starima? Ništa drugo do sopstvena iskustva, jer vreme njihovog dešavanja je prošlo. Ali, mi i dalje formiramo svoja mišljenja na tim starim iskustvima, pokušavajući, štaviše, da ubedimo ljude oko sebe da smo mladoliki. Da, ona su potencijalno korisna, ako možemo da ih prilagodimo sadašnjim uslovima i mogućnostima. Kao staru pesmu koju, da bismo oživelili, moramo da prekomponujemo za nove uši.

ŽIVOT JE VIŠE OD FORMULE

Svaki pojedini stanovnik ove planete, bez obzira koliko bio ciničan ili nevernik, želeo bi da dobije preciznu formulu za život magije. Niko od nas ne bi rekao „ne”. Ali, kako bismo definisali tu magiju? Kao sposobnost da kontrolišemo nadprirodne događaje? Kao hodanje po vatri? Letenje? Najveći dokaz magije koji ćete ikada videti je život u sopstvenom telu. Ali, mi tu magiju uzimamo zdravo za gotovo. Svakog dana. Mi hoćemo dokaz. Mi hoćemo tačan broj čuda. Ipak, koliko često iskusimo čuda, samo da bi sami sebe kasnije razuverili?

Živeti život magije je umetnost. A umetnost, kao što je i život, nemerljiva je. Ona živi između brojeva i izvan formula. Reći da smo materijalističko društvo znači potvrditi očigledno. Takvo razmišljanje prožima aspekte naših života u koje ne možemo da proniknemo. Mi sve svodimo na brojke. On izgleda za desetku. Njegov posao je za pet. Moj život je osmica. Njegova supruga je šestica. Osećamo se komforno kada znamo tačan brojčani iznos svih aspekata našeg života, do te mere da osećamo strah od sive zone gde žive umetnost i život. Život i umetnost žive u nepoznatom. Učestvovati u životu znači učestvovati u uvek promenljivoj dinamici koja ne ide po našem planu i želji. Mi uživamo kada dobijemo ono što želimo, ali je arogantno verovati da smo odgovorni.

Svoje živote merimo ostvarenim ciljevima i ako nam nedostaje jedan od naših ciljeva, osećamo prazninu, kao da nam je nešto promaklo. Ta rupa stvara bol i mi dozvoljavamo svom nižem sopstvu da gradi taj bol koji odjekuje, potpuno nesvesni da univerzum popunjava tu rupu za nas, čak i dok tugujemo nad tim. Univerzum će vam uvek doneti nove mogućnosti. To je zagantovana stvar. Nešto novo se uvek pojavi.

Mi postavimo svoj cilj i ako ga ne postignemo, to računamo kao neuspeh. Potpuno negiramo putovanje, ako ne možemo da za pobedu lupimo reku. Zamislite da je vaš cilj bio da se popnete na Mont Everest ili da plovite oko sveta i da ste prešli skoro ceo put, nedostaje samo nekoliko metara. Da li je to neuspeh? Zamislite stvari koje ste videli tokom svojih avantura, nove svetove koje ste

otkrili, nove kulture koje ste zatekli, nove jezike, novu muziku, nove biljne i životinjske vrste. Sve novo. Vaš život je bogatiji hiljadu puta. Ali, vi niste upotpunili taj poslednji, sićušan deo svog putovanja. Da li je to neuspeh? Ako to tako vidite, onda jeste.

Zamislite dete koje stalno isprobava nove stvari i nikako ne uspeva. Uči i opet ne uspeva. Pokušava nešto drugo. Igra se, obogaćuje se. Da li je to neuspeh? To dete, naravno, stalno greši u svojim ciljevima. Neuspeh? Teško. To dete proždire životno iskustvo takvom brzinom da nema vremena da se osvrće za neuspehom. Sedeti i osvrutati se na poraz je uslovna reakcija. Deca za to ne znaju, dok god ih društvo ne nauči toj snažnoj reči – neuspeh. Ova merila neuspeha sužavaju naš pogled na svet i umanjuju naše mogućnosti. Mi to zovemo odrastanje.

Ako krenete da merite svoj život količinom postignutih ciljeva, umanjicete opseg svog postojanja i zbog toga ćete biti siromašniji. Nema tih para na svetu, niti dovoljan broj pobeda, koje će moći da vas upotpuni, ako nezavršena putovanja vidite kao poraze. Težiti bogatstvu znači težiti kontroli. Mi očajnički pokušavamo da ojačamo mutnu neizvesnost života sa naizgled perfektnom kontrolom nad okolinom čiji smo gospodari.

Mi smo orijentisani prema ciljevima i živimo svoje živote na odloženo. Biću srećan kada dostignem X. Radim da bih kupio Y. Kada postignemo taj cilj, dolazimo do momenta euforije koja je prolazna i traje malo duže od orgazma. Ta euforija se brzo gasi i prelazi u neodređeno osećanje zadovoljstva. Tako, za veoma kratko vreme, senzacija biva potisnuta traganjem za sledećim ciljem. Ovo je odličan primer razlike između sreće i zadovoljstva. Unutrašnja sreća je stabilna snaga unutar nas, a zadovoljstvo je orgazam koji dolazi iz čefa i odlazi sa lahorom. Težnja za zadovoljstvom nas drži kao žrtvu. Neki spoljni događaji moraju da se dese da bismo tu sreću osetili. Kada dobijemo to što želimo, mi verujemo da smo srećni. Počinjemo da verujemo da je naš uspeh u postizanju stalnog zadovoljstva rezultat sopstvene moći. Međutim, to poverenje lako iščezava kad se naša sreća promeni i univerzum odluči da nas ne hrani svojom kosmičkom bombom i tada postajemo žrtve sila koje niti možemo da kontrolišemo, niti da razumemo.

A mozak mnogo češće počinje proces ponavljanja i ponavljanja. Mi smo u zamci bolnih misli, koje neumorno mrmljamo, ubrzavamo i time povećavamo svoju torturu. Ponavljamo lepe momente i žudimo za tim danima. Ponavljamo loše momente i trzamo se od bolnih sećanja. Kakvu svrhu imaju ta sećanja u ovom trenutku? Kažemo sebi da možemo da oživimo svoje uspehe i osetimo sreću koju su nam doneli. Možemo li? Da li ste ikada pogledali osobu koja prolazi kroz težak period stalno oživljavajući svoje prethodne uspehe? Da li izgleda srećno?

Međutim, razmena uspomena na prohujale uspehe sa prijateljima može da bude veoma prijatna. Zaista. Ali ono u čemu uživate nije uspomena na prošle uspehe, već spona sa vašim prijateljem u sadašnjosti. Zašto onda sanjati? Zašto imati ciljeve ako ne da ih ostvarite? Zato što prateći svoje snove, možete doći do divnih stvari, čak i ako ih nikada ne ostvarite.

Recimo da kada ste bili dete, želeli ste da budete rok zvezda. Više od svega ste želeli kad porastete da budete Beatle. Kupili ste gitaru i naučili da svirate i doživotna ljubavna veza sa muzikom počinje. Ali, kao što verovatno pogađate, nikada niste postali Beatle. Da li je to neuspeh? Nikada niste ostvarili taj san. Ali, vaš život je obogaćen sviranjem.

Snovi mogu da se završe razočarenjem. Da li je stvarno tako? Mi možda ne možemo da postanemo rok zvezde, ali učimo kako da sviramo gitaru. Težnja iz vaših snova će vas obogatiti. Da citiram John Lennon-a: „Postajati Beatle je bilo bolje nego to i biti”.

JEDNI PREMA DRUGIMA

Većina onog što želimo u životu zahtevaće uključivanje drugih ljudi. Veći deo radosti, boli, snova i želja koje imamo, zasnovan je na nekom međusobnom odnosu sa drugima. Čak i osoba koja je sita društva i želi da živi sama u prirodi, dolazi do tog zaključka na osnovu izuzetno bolnih odnosa sa drugim ljudskim bićima.

Mi smo ljudi i potrebni su nam drugi ljudi. Definisani smo odnosima prema drugim ljudskim bićima. Ne zbog toga što smo ono što drugi misle da jesmo, već zbog toga što je naš odnos sa ostalima uticao na ono što mi mislimo o sebi. Čovek je čovek dokle god postoje ljudi oko njega. Dete koje raste u divljini među životinjama, postaje životinja i ima potpuno različitu svest. Mi svoju ljudskost dobijamo jedni od drugih. Mi hranimo jedni druge i jedni druge pothranjujemo. Simbiotički.

Kada projektujete viziju svoje budućnosti, uvek je bazirana na vama. Ali kakav god ishod da poželite, čak i nešto nesebično, to će zavistiti, zapravo, od drugih ljudi koji treba da pomognu da se to ostvari, jer će čak i univerzumu biti potrebna njihova pomoć kada dođe vreme da se ispune vaši snovi. Vi pokušavate da univerzum vibrira vašim frekvencijama, ali je veoma važno da zapamtite da će većina vaših želja zahtevati učešće mnogih drugih. Da li ste ih uzeli u obzir kada ste zamolili univerzum da vam ispuni želje? Koliko cenite druge učesnike u igri zvanoj vaš budućni san? Većina vaših želja će uključiti druge ljude, a vi i tražite da oni igraju kako vi svirate.

Da li vi svirate muziku po kojoj oni mogu da igraju? Pre nego što upitate šta neko drugi donosi na zabavu, pitajte sebe šta vi donosite.

Kada odredite šta vi donosite, nemojte tome davati brojčanu vrednost koju možete da uporedite sa ostalima oko vas. Matematika se tu ne uklapa. Više ne znači uvek da je i bolje. Imaš dve noge. Hoćeš li još dve? Pomisli koliko bi mogao brže da trčiš. Četiri ruke bi od tebe napravile najvećeg multi-radnika. Da li bi želeo još dve? Kada poredite ono što dajete sa onim što daje vaš prijatelj ili kolega, tu matematika ne može nikada da funkcioniše, jer vi uvek kalkulišete iz svog ugla gledanja i tako ubijate značaj svega što donosite.

Matematika bi to pojednostavila ovako: Sve što vi dajete je, u najmanju ruku, duplo.

Kada delite svoju ljubav, dvoje ljudi će imati koristi od te ljubavi. Kada delite svoj gnev, dvoje ljudi pati zbog toga. Možda i više od dvoje. Evo još jednog načina posmatranja matematike. Vi imate jedno od nečega. Neko drugi takođe ima jedno od nečega. Vi date svoje jedno njemu. On ima dva, vi nemate ni jedno. Vi ste ga učinili veoma srećnim. Da li osećate nedostatak? Ne. Vi ste srećniji nego što ste bili kada ste imali to jedno. On je srećan i vi ste sebe usrećili. Sebe ste obogatili.

Davanje hrani onoga koji daje. Naše emocije se uvek dupliraju kada ih delimo sa drugima. Poštujte nekoga i dvoje ljudi će imati koristi.

Evo još malo matematike. Jedna od grešaka popularne psihologije je ideja o izbacivanju svog besa. Zastupljeno je mišljenje da ćete se ispoljavanjem svog besa, njega i osloboditi. Ali, iskazivanje besa udvostručuje bes. Deleći ga sa drugima, dali ste besu priliku da raste. Zvuči čudno. Šta da radim sa svim tim besom? Zar da ga pustim da se gnoji u meni? Ne. Upravljajte njim. Ne hranite ga uvlačeći druge u tu emociju. Ne oživljavajte tu negativnost ispoljavajući je. Upravljajte. Pravilno upravljanje besom će ga lakše smiriti nego iskaljivanje na drugima i respiriranje tog plamena. Bes rađa bes. Ljubav rađa ljubav. Sve što date, duplira se.

A, kako da dobijemo ono što hoćemo od drugih? Potrebna nam je ljubav. Potrebno nam je poverenje. Potrebna nam je vera.

Ne tražite ništa od drugih. Ne treba da tražimo ispunjenje svojih želja u drugima. To je težnja za komforom, što je nenadahnuta forma zadovoljstva. Iskreni odnosi ne bi trebalo da se baziraju na reciprocitetu, već na davanju, bez traženja ili očekivanja bilo čega za uzvrat. Ljubavna veza ne traži ništa. Ako je ljubav uzvraćena – divno. Ali nikada ne bi trebalo da duguje ili očekuje. Ali kako da uspostavimo odnose sa ljudima koji su nas u prošlosti povredili ili u koje sumnjamo? Ako prošlost opterećuje vezu, onda morate da promenite uslove, da izađete iz toga, ili se potpuno posvetite tome. Kada gledamo u neku osobu i obuzme nas sumnja, ona će primiti taj signal. Na mnogo načina će to pojačati njeno ponašanje. Ponašajte se prema lopovu kao lopov i dobićete šta ste tražili. Ovo ne znači da

će dato poverenje promeniti lopova u poštnu osobu. Ovo znači da ako želite da budete katalizator njegove promene, to će zahtevati vaše poverenje.

Mi želimo da verujemo, ali kažemo: „Kad bih samo mogao da imam poverenja u tu osobu”. Ta sumnja je energija. Ta energija ima ime – nepoverenje. Energija nepoverenja će uticati na onoga ko je prima. Ako hoćete nekoga da promenite, to je ponekad moguće. Kao prvo, morate potpuno da verujete toj osobi. Ako je pitanje poverenja, dajte im vaše potpuno poverenje i ona će ga nesvesno osećati. Uđite u ovaj čin sa apsolutnom verom i sigurnošću. Ne pitajte se da li ste budala što verujete, već samo to uradite. Magiju vere će primiti osoba kojoj ste ukazali poverenje. To neće biti garancija da će se promeniti i postati osoba kakva vi želite da ona bude. Možda postoji isuviše drugih faktora i uticaja u njegovom svetu za takvu vrstu promene, a možda nije ni spremna za to. A, možda i jeste.

Ako je spremna za to, vaša vera u nju bi mogla da bude deo energije koja joj pomaže da se promeni. Ako dođe do toga da vas osoba u koju ste verovali razočara i pokaže da ne može da bude osoba vredna vašeg poverenja, ne gubite vreme. Drugima recite da ili ne. Ne budite na klackalici. To će vam samo doneti razočarenje.

To ne znači da morate odmah da reagujete na svaku situaciju. Ponekad je zgodno reći: „Nisam još odlučio”. Pravila za naše odnose sa ljudima su jednostavna. Kada sumnjate, prvo dajte i ništa ne tražite. Pratite šta će se desiti.

DRUGI DEO MAGIJA I VI

SVI ŽELE MAGIJU

Vaš komšija izlazi ujutru, kupuje loto tiket i do večeri je najbogatija osoba u gradu. Desilo se čudo. Da li je to čudo ili puka slučajnost? Hajde da dublje pogledamo.

Desio se savršen trenutak. Vaš komšija je bio jedina osoba koja je mogla da dobije na lutriji. To je bilo njegovo vreme. Tu nije bilo slučajnosti. To je bila njegova sudbina i on je u nju zakoračio u savršenom momentu. Da li je to magija? Mi želimo da to bude magija.

Vizionar, pronalazač i naučnik, Nikola Tesla, rekao je da je sve na ovoj zemlji magija. On to nije rekao samo da bi postigao efekat, već zato što je shvatio da nauka ima mnogo više zajedničkog sa mističnim nego što su se njegovi savremenici ikada usudili da priznaju. On se igrao na polju magije i promenio svet. Svako od nas potajno želi da izađe iz granica ovozemaljskog i zakorači u svet čudesnog. Svi mi želimo da dodirnemo to mistično bogatstvo. Mi želimo magiju.

Koliko često ste iskusili neko malo životno čudo koje vas potpuno diže u stanje ushićenja i savršenu harmoniju sa univerzumom, samo da biste kasnije odustali od toga? Zašto je tako teško držati se tog verovanja u magično? Izgleda da nemamo problema da potpuno poverujemo negativnim mislima. U bilo koju negativnost ćemo bezrezervno, nepoljuljano verovati. Odmah počinjemo da zalivamo tu biljku, hraneći je strahom. Zamišljamo negativne posledice i postajemo njihove žrtve. I mi to nazivamo racionalnim razmišljanjem.

Zašto ne možemo tu energiju da uložimo u nadanje? Zašto mislimo da je strah racionalan, a nada iracionalna? Kada se nadate, na scenu stupa sumnja, a kada se plašite, sumnje nikad nema. Zašto

naš nazovi-racionalan um pothranjuje strah, a nadu mori glađu? Da li strah smatra vrednijim od nade?

Mi mislimo da lažnom nadom štitimo sebe od bolnih emocija razočaranja. Zar je pametno jesti se zbog pogubnog terora? Naš racionalan um nastavlja da radi iracionalne stvari. Vi mislite da je vaš racionalni um tu da vas zaštiti da ne ispadnete budala, a ustvari on upravo dokazuje da vi jeste budala, zakucavanjem onog dela vas koji zna da leti i ispunjavajući vas sumnjom u sebe i brigom. Budite budala.

Odvojte taj racionalni um od svog magičnog uma. Upotrebljivost racionalnih procesa je ograničena. Oni su dobri za mehaničke, životne kalkulacije, ali oni guše magiju. Svedite svoj racionalni um na obavljanje onih korisnih zadataka koji mu najviše odgovaraju i ne brinite se za njega – on je neuništiv. Verovanje u čuda nas pokreće ka suptilnijim svetovima, gde tačno određene količine nemaju nikakvog uticaja. Setite se kada ste bili mlađi. Manje ste znali o svetu, ali ste ga više osećali. Niste imali problem da se nosite sa svim što vam se desi u momentu, sa potpunom predanošću. Kao dete, bili ste prisutniji i intuitivniji. Vaspitavanjem i obrazovanjem sve više ste gubili od tog prirodnog instinkta i postajali ste zavisniji od racionalnog. To je deo socijalizacije kroz koju svi prolazimo. I što smo uspešniji igrajući po pravilima logike, to se manje oslanjamo na svoje instinkte. Vremenom, kad izgubimo dodir sa tom intuitivnom stranom, postajemo potpuno zavisni od te zadivljujuće mašine koju nazivamo svojim mozgom.

I kada uspemo u životu i karijeri, mi ukazujemo veliko poverenje tom racionalnom misaonom procesu. Zaljubivši se u svoju pamet, mi razvijamo taj deo psihe, dok intuitivna polovina atrofira.

Ali, na kraju se nađemo u situaciji kada nikakve misli na svetu ne mogu da nam pomognu. Vaš mozak će se naprezati i prevrtati problem, a nikada neće naći izlaz. Zato, moramo da osetimo put kroz bilo koju dilemu koja nam se pojavi. Međutim, mi više ne znamo kako, jer smo izgubili osećaj. Izgubili smo svoju magiju. Da li je želite natrag?

Idemo!

PRIRODNA MAGIJA

Ljudi su jedina bića na Zemlji koja manipulišu i menjaju prirodu da bi stvorili veštačke tvorevine. Naši naučnici razdvajaju atome da bi izumeli oružije za masovno uništenje, tope metale i prave legure; otkrivaju se novi elementi i kombinuju na način koji se u prirodi ne može ni zamisliti, a u naše vode i šume otpuštaju se nova hemijska jedinjenja. Naši gradovi i fabrike, hemijska postrojenja i naftne rafinerije, kompjuteri i nuklearne elektrane su u suprotnosti sa kretanjem u prirodi.

Ljudi su najagresivnija i najdominantnija vrsta. Mi stalno menjamo prirodu, primoravajući planetu da se prilagođava našoj volji, iskorišćavajući i menjajući je koliko god je to moguće. Nijedan drugi organizam na Zemlji ne može to da radi. Mnoge ljudske manipulacije prirodom su čuda za posmatranje. A mi se izuzetno ponosimo i volimo ta ostvarenja, stvorena snagom našeg veličanstvenog mozga.

Te veštačke tvorevine imaju sopstvenu magiju – veštačku magiju od koje mi u velikoj meri zavisimo. To je magija koja dolazi iz trenutno dominantnog racionalnog uma, uma koji se budi. Kreativnost izvire iz blještave svetlosti ljudske ambicije. Da li ste stvarno mislili da je ta neverovatna polovina vaše svesti nesposobna za magiju? Sa ovom ljubavlju nesputane snage mozga, dolazi ogromno verovanje u superiornost logičkog, racionalnog razmišljanja. I taj kult racionalnog je stalno umanjivao našu mističniju, intuitivniju svest. Veštačka magija počinje da dominira nad prirodnom, kojoj smo nekada pristupali sa jednakim poštovanjem.

Ali, ona je još uvek tu za nas, svake noći dok spavamo, čekajući da joj otvorimo vrata. Prirodnoj magiji ove planete se pristupa putem duboke svesti, koja je najprisutnija dok spavamo. To je zemlja gde žive zmajevi i gde zakoni gravitacije ne važe. Mi na to gledamo kao na svet fantazije. Ali, tu ćete provesti 30 posto svog života. Ono što se dešava dok spavate, takođe utiče na vaš svet u budnom stanju. U većini slučajeva to ne možete da primetite, mada je ponekad moguće.

Racionalni um neprekidno traži sličnosti. On meri, poredi i razvrstava u merljive jedinice, istražuje, ponavlja i traži iskustvene dokaze u pojavama koje se ponavljaju.

Duboki um vidi jedinstvenost u svakom deliću i u svakoj situaciji. Da li čujete ciničan glas koji vam kaže da niste snežna pahuljica? To je iskusan sveznalica koji vas je ubrojao u zajedničku jedinicu. Duboki um zna da je svaka ćelija, svaki životni događaj, svaka situacija, svaka osoba jedinstvena i da se dešava samo jednom. Dakle, vi jeste snežna pahuljica. A prirodna magija teče iz beskrajnog izvora unutar vas i vaš duboki um razume tu magiju. On zna i da svaka promena u okruženju stvara sopstvenu magiju. I mi neprestano učestvujemo u toj energiji koja se menja.

Razmislite o svojim psihičkim raspoloženjima. Ne o velikim, potresnim emocijama, već o malim promenama koje se dešavaju iz trenutka u trenutak. Da li zaista razumete šta uzrokuje nagle promene koje osećamo? Mi tražimo od svojih doktora i naučnika da nam odgovore na ta pitanja, jer nam je potrebno da tačno znamo zašto se ova osećanja menjaju bez očiglednog motiva i pri tom tražimo utešno objašnjenje.

Međutim, mi smo pod uticajem svega što je u našem univerzumu. Psiholog bi mogao da vam kaže da vas je verovatno neki neprijatan susret na parkingu od pre tri dana uznemirio i da je verovatno to razlog vašeg naglog nastupa besa ili melanholije. Ili bi mogao da zađe u neku traumu iz detinjstva.

Niko ne bi čak ni pomislio da je žestoka škripa kočnica kamiona uticala na vaše raspoloženje, ili da su preterano jake boje slika u foajeju u koji ste upravo ušli, promenile vaše raspoloženje, ili pak miris prekuvanog jajeta, ili možda neka kombinacija frekvencija koja se ne može objasniti.

Svi smo čuli za eksperimente sa bojama koji se izvode u zatvorima, gde stave zatvorenike u crvenu i plavu sobu. Primećeno je da se nasilnost povećava u crvenoj sobi, dok se u plavoj smanjuje. Kad ovo objašnjava naučna studija, voljni smo da to prihvatimo kao nauku. Zašto onda ne možemo da prihvatimo da postoji mnogo toga što se dešava u univerzumu što ne razumemo, a što takođe utiče na nas.

Zamislite da sedite u sobi obasjanoj suncem. Zatvorite oči. Pokrijte ih tako da ne prolazi svetlo. I dalje možete da ostitute sunčevu

svetlost, jer ste pod njenim uticajem čak i kada ne možete da je vidite. Zatim, sedite u potpuno istu sobu, ovog puta bez svetlosti. Zatvorite oči, ponovo ih pokrijte i napravite istu situaciju. I dalje možete da osetite tamu.

Naš osećaj za vreme se danju menja. Zamislite da danju nekoga čekate i neko vam kaže da je prošlo petnaest minuta. Nećete razmišljati o tome, to vam je normalno. Tako ćete jednostavno osećati vreme da ništa nećete dovoditi u pitanje. Čekajte tako petnaest minuta u tami i izgledaće kao da su prošli sati. U čemu je razlika? Da li u opažanju? Pomalo. Međutim, ono što se stvarno dešava je da tama i svetlost imaju svoja pravila.

Hajde da odemo sa ove planete da vidimo drugu perspektivu. Šta nazivamo dan? Dan je vreme kada Sunce ima dominantan uticaj na Zemlju. Noću je dominantan Mesec. Šta su, dakle, dan i noć? To je redosled dominacija ovih objekata u svemiru. To su dva različita sveta potpuno suprotna jedan drugom. Mi smo pod uticajem svega što je oko nas, a sve to vibrira sopstvenom frekvencijom.

Jedna od najmisterioznijih sila je voda. Naučnici bi voleli da objasne tu jedinu materiju na našem svetu koja ima tri agregatna stanja: tečno, čvrsto i gasovito. Misteriozne osobine vode nameću hiljadu pitanja. Kako riba može da oseti nešto u vodi kilometrima udaljeno? Da li je naučna činjenica jednostavno to, da je voda odličan provodnik zvuka, elektriciteta, mirisa, svetla itd. Zašto je to tako? Zašto umiremo bez vode posle tri dana? Da li smo dehidrirali? S obzirom da su naša tela sačinjena od 80 posto vode, čak i ako izgubimo nekoliko litara vode, još uvek smo ispunjeni vodom. Ipak, telo umire posle tri dana. I osoba koja je ostala bez vode tri dana može da se oporavi od jednog malog gutljaja. Kako je to moguće? Vaše telo se znojilo i dehidriralo na litre, a oporavljeno je sa par gutljaja.

Voda je velika misteriozna sila. Njena snaga je nepoznata nauci. Osim što je odličan provodnik poznatih elemenata, voda je i snažan provodnik magije. Svi elementi, doba dana, zvezde, geografija, biljni svet koji nas okružuje, sve je to deo prirodne magije. Vi ste takođe deo te magije i vaš duboki um to zna.

MOĆ DUBOKOG UMA

Čitali smo i čuli za mnogobrojne teorije po kojima koristimo samo 50 posto svog mozga, ili 20 posto, ili 10, ili 5. Bez obzira o kolikom se procentu radi, svi osećamo kao da nam nešto nedostaje. Nismo zadovoljni sami sobom. Koliko često ste rekli: „Da ne moram spavam, uradio bih sve što treba”.

Istina je da vaš mozak stalno radi, obavlja na bilione zadataka i računica u svakoj sekundi daha. Svaka ćelija vašeg bića neprekidno radi, ne prestajući ni jedan milisekund. Nama svakako nedostaje pristup kakav bismo želeli da imamo ka tom ogromnom resursu. Pa kako da se uključimo u tu ogromnu snagu?

Mi to već radimo.

Svake noći kada odemo na spavanje, naš mozak radi na svemu što nam je potrebno. To je duboki um na delu. Većina ovih nesvesnih radnji je čišćenje nepravilnih i loših frekvencija nastalih tokom naših napetih dana. Kada se probudimo, najpre smo u čistom stanju koje nam je isporučeno. Ali to traje svega nekoliko sekundi, da bi zatim svesni um stao na put i često poništio veliki posao koji smo uradili tokom sna.

Moramo da naučimo kako da se sklonimo sa puta mozgu koji obavlja unutrašnji rad i dozvolimo mu da stvara svoju magiju. Moramo da razvijemo svoje svesne procese tako da možemo da osetimo šta se dešava oko nas. Vaš svesni um je racionalno prisustvo koje se bavi površinom vašeg sveta. To je ono mesto gde vaš ego drži kontrolu. Kako lako on pada pod uticaj sitničave ljubomore i straha koji inficiraju našu psihu kao virusi!

Duboki um svemu kaže „da”. Svesni um je taj koji isključuje mašinu. Iako je lako zbuniti vaš duboki um konfliktnim porukama, on će i dalje raditi pokušavajući da izvrši naredbe, kako bi pronašao najbolji pravac za vas. Pri tom će ga najveći deo vremena podrivati racionalni um. To je nešto što su oglašivači znali uveliko već u prošlom veku, te su zbog toga bili tako uspešni u navođenju ljudi da kupuju svakakve gluposti koje im ne trebaju ili, ako bolje razmisle, uopšte i ne žele. Seme se sadi u podsvesti – „Vi želite Koka Kolu” i mašina se pokreće da je nabavi.

Ovo su praktični primeri kako naše misli rade protiv nas. Ali, mi takođe koristimo svoje misli protiv samih sebe. Od razmišljanja nikada nije došlo ništa dobro. Ova opšta, naizgled antiintelektualna izjava ima za cilj da zagolica. I ona je istinita.

Kako ovaj koncept zvuči apsurdno. Kako mogu da obavim svoj najveći umni rad ako ne razmišljam? Kako će moj um da zna na čemu da radi? Svi veliki geniji kroz istoriju su govorili da su njihova najveća ostvarenja nastala kada su mogli da otklone proces svesnog razmišljanja i prepuste se toku. Tada se racionalni um isključuje a duboki um prirodno izliva svoje darove. A genije postoji u svima nama.

Evo mehanizma. Vaša potreba da budete kreativni ili da shvatite problem, kod vas stvara želju. Ta želja je snaga sa svojom sopstvenom frekvencijom i jezikom. Od momenta kada se ta želja rodi, ona pokreće mašineriju dubokog uma koji odmah počinje da radi na ispunjavanju te želje. Previše razmišljanja će samo blokirati magiju u tom trenutku.

Svako je iskusio taj opsesivni mehanizam zvani „prekomerno razmišljanje”. Vi želite rezultate i vi razmišljate, razmišljate i razmišljate i vaša vera u naporan rad i sposoban mozak navode vas da verujete da će vas priličan broj isforsiranih misli dovesti do odgovora. Međutim, dešava se sasvim suprotno, jer sve te isforsirane misli stvaraju prepreku u vidu visokog zida koji se uzdiže između vas i vaše inspiracije.

Sklonite se s puta. Isti problem prekomernog razmišljanja ometa protok prirodne magije.

Svi smo doživeli kratak bljesak magije, pa ipak dovodimo taj proces u pitanje. Da li sam stvarno nešto osetio ili samo zamišljam? I jedno i drugo. Magija počinje u vašoj mašti. Vaši prvi koraci počinju tek neznatnim nagoveštajem, što se lako može objasniti vašom nevericom i neprekidno zabrinutim umom. I tu nastaje blokada. Ne brinite o tome da li ste stvarno iskusili magiju ili je ona u vašem umu. Ona počinje u vašoj mašti.

Evo priče o učitelju i njegovom učeniku. Učitelj je pitao učenika koji je njegov omiljeni cvet, na šta je učenik odgovorio da su to frezije. Učitelj je držao čašu vode u ruci. Obojica su dugo mislili na frezije. Zatim je učitelj pomirisao čašu i voda je mirisala na frezije.

Pružio je čašu učeniku koji ju je pomirisao... Voda, bez cvetnog mirisa. Učenik je bio je sumnjičav, ali učitelj je bio strpljiv. Rekao je učeniku da uključi maštu. Pokušali su nekoliko puta, ali frezije nije bilo. Promenili su vrstu cveća i pokušali sa ružom. Konačno, učenik je osetio miris ruže, mada vrlo blag. Posumnjao je. Još jednom je pomirisao. Ubeđivao je samog sebe da je to samo mašta. Ponovili su. Sada je mogao da oseti miris ruže malo jače. Šta je to bilo? Da li se to njegov um poigrava sa njim? To nije bitno.

Magija počinje u vašoj mašti. To je novorođena manifestacija čuda. Vežbanjem magija se razvija i počinje da vrši sve veći uticaj na „stvaran” svet. Ne opterećujte se pitanjima da li to samo maštate. Da, samo maštate, za početak. I što više maštate, taj „mišić” postaje jači i vrši veći uticaj na svet oko vas.

Vežbajte i hranite svoju unutrašnju i spoljašnju svest fantazijom. Fantazija je ključni, prvi korak u procesu. To je mišić koji želite da istrenirate. Nikada ne preispitujte da li to zamišljate ili ne. Šta god da mislite, u pravu ste. Zbog toga fantazija i postoji – da uključi magiju. Ovo naglašavamo zbog toga što i sićušni virus sumnje može da pokvari celo putovanje i mi isključujemo procese koje pokušavamo da probudimo.

Ne dozvolite da sumnja bude deo ovog procesa. Od početka recite sebi da je sve ovo fantazija i ne opterećujte se preispitivanjem. I što je najvažnije, kada počnu da se dešavaju prva mala čuda, ne pitajte se da li se desilo pravo čudo ili je to bila samo slučajnost. Sve je čudo. Svakoga dana učestvujete u neverovatnim čudima.

Prestanite da razmišljate. Vaš um ima pametnija posla.

MAGIJA NASTUPA NOĆU

Još od prvih dana najstarijih civilizacija, počev od naših plemenskih korena, svi glavni i sporedni životni događaji pripisivani su magiji. Sva dešavanja u životu: rođenje, smrt, bolest, zdravlje, napredak, beda – pripisivana su velikim magičnim silama. Rano čovečanstvo je dobro znalo da je sve čudo. Magija se nalazila svuda kao sastavni deo života.

O svakodnevnoj magiji, nopicima za bolesti i plodnost, činima za ljubav i bogatstvo, brinuli su vračevi i mudre žene. Krupnim stvarima je rukovodio dvorski čarobnjak. To je bila magična medicina kraljeva, jer im je bilo potrebno da ih drugi vide, ali i da se sami osećaju kao da imaju poseban sporazum sa kosmosom – da njihovi bogovi stoje tik uz njih. Ljudi su ostajali odani svojim vođama, ukoliko su verovali da je magija uz njih. Išli bi i u rat samo ako bi bili uvereni da je magija na njihovoj strani.

S obzirom da su ovi kraljevi i plemenske poglavice od početka znali da će se naći u kotlu ili na giljotini ako ih ove prolazne moći ikada iznevere, oni su angažovali čarobnjake i šamane da utiču na bogove i održavaju i povećavaju svoju moć. Čarobnjaci su satkali grandiozne magije i izmišljali nove recepte kako bi svojim kraljevima pružili metafizičku pomoć u borbi protiv neprijatelja. Ovi dvorski opsenari su znali da „bogovi” nisu dostupni u kosmosu, već u najdubljem unutrašnjem svetu i da se prave moći mogu prizvati u carstvu dubokog uma. Takođe su znali da se tom unutrašnjem svetu pristupa noću. Zbog toga su svoje rituale uglavnom izvodili tada, kada nestane dnevna buka i magija noći postane dostupna.

Setite se bajki iz svog detinjstva. Svi vilenjaci noću obavljaju svoje magije: predu zlatne niti, tkaju čudesne ogrtače, prave čarobne cipele, da bi danju, sve njihove rukotvorine čekale princezu ili kralja. Sve ove priče se pričaju i razumeju na jeziku svih kultura. To je jezik bogova. U najranijim civilizacijama, pećinski crteži direktno povezuju slike iz duboke svesti sa nepoznatim svetom. Stari Grci i Egipćani su koristili lik moćnog boga da bi ispričali svoje mitove o stvaranju svemra. U vreme ugnjetačkih religijskih sila, stručnjaci

su se služili šiframa. Sada, mi koristimo drugačiji, savremeniji jezik da bismo se približili magiji koja nam, izgleda, izmiče.

Zamislite da ste vi fabrika magije. Njom rukovodite vi, a noćni vilenjaci su radnici. Vi postavljate zahteve, stajete na put kome god hoćete, a onda odlazite kući da popijete martini i dosađujete svojoj porodici. Noću radnici obavljaju svoj posao i ako sledećeg dana sve ne upropastite, magija počinje da raste.

U ovome je prava tajna. Imaćete veću korist od svog softvera ako noću pravilno rukovodite svojim programom. Naš duboki um zna kako da uradi sve što od njega tražimo. Kada spavamo i kada se svesni um isključi i skloni sa puta dubokom umu, oslobađaju se ogromne moći. Tu se skrivaju naši anđeli čuvari.

Naši unutrašnji anđeli neprestano kalkulišu i podešavaju da bi nam pružili najbolje što možemo da poželimo. Ali spoljašnji uslovi stalno ometaju taj snažan unutrašnji proces. Naš duboki um zna kako da nam donese sreću za kojom tragamo, ali naša budna svest stalno razjašnjava kako ta sreća treba da izgleda i uvek je u neskladu sa našom unutrašnjom prirodom. U suštini, mi kvarimo ono što s naporom stvaramo.

Veštačke tvorevine, neurotične misli, poslovni planovi, strepnje, nepotrebni naponi i strahovi koje stvaramo u budnom stanju, ometaju tok „prirodnog uma“. Neke od ovih veštačkih tvorevina mogu lako da postanu ciljevi koje definišemo kao svoje rešenje za sreću. Ali duboki um zna bolje i često se u nama odvija podsvestan rat – naši instinkti pokušavaju da nas zaštite, boreći se sa našim kontradiktornim željama. Ono što mi pokušavamo da sinhronizujemo je tok prirodne magije i svoje želje.

Vežbe za ostvarenje vaših želja su vrlo jednostavne. Prva po redu je sama želja. Sva ostala pravila ćete formirati prema toj želji. Naučićete kako da pravilno formirate svoju želju – izgovorite je i sklonite se s puta.

Ništa ne možete forsirati. Sve što možete je da ugrozite svoje unutrašnje delovanje. Dok spavate, vaš duboki um će sve savršeno podesiti tako da rezonira sa spoljnim svetom i oživi vaše želje. Evo o čemu se radi kada ljudi žele da se nešto ostvari – univerzum nije vaš lični Deda Mraz, već možete s njim da se uskladite tako da ono što želite privučete sebi kao magnet. Noću, duboki um će

formirati mikrouniverzum oko vaše želje koji će komunicirati sa makrouniverzumom. A magija leži upravo u preciznosti mikrouniverzuma. To je signal koji je poslat. To je kvalitet signala koji je poslat u univerzum.

Sledećeg jutra morate da oslušujete svoju prirodnu magiju. Naučite kako da čujete šta vam podsvest noću govori. Tokom dana, vaš posao je da pustite seme da raste – ono je već posejano. Tokom noći, vaša unutrašnja mašina tačno zna kako se upravlja. Sve će biti u savršenom redu. Vaše biće će pevushiti sa besprekorno naštimovanim mikromislama, emitujući, primajući i međusobno delujući sa univerzumom.

ANATOMIJA ŽELJE

Svi želimo da se naši snovi ostvare. Da li ste se pitali, šta će dovesti do toga da univerzum usliši naše želje? Da li tapkamo po nekoj veni univerzalne ljubavi koja želi da nam podari svoj blagoslov?

Mi želimo, i želimo, i tražimo, i molimo. Ponekad preklinjemo kosmos, pohlepno, zajedljivo. I to radimo nemilosrdno. I još uvek nismo zadovoljni, ponavljamo i iznova se pitamo šta nije bilo u redu? Da li je Bog ravnodušan prema mojim potrebama?

Pokušajmo da razumemo. Šta se dešava kada nešto poželite? Mnogo toga, a u isto vreme, uglavnom ništa. Većina naših želja su fantazije o tome kako bismo želeli da nas društvo vidi. Okupiramo se mislima o ličnim zadovoljstvima koja se vremenom pretvaraju u opsesivne misli. Slab intenzitet naših želja dolazi od nerazumevanja onoga što se dešava u ovom procesu. Uobičajena predrasuda svih postojećih knjiga je da morate da se osećate dobro u vezi sa svojim željama. Kad god samo i pomislite na želju, preplave vas emocije.

Ispravna, dinamična želja je samo okidač. Prava tajna je da vaša želja bude u obliku komande za misli povezane na odgovarajući način. Tako čarobnjak želi – kao da izdaje komandu – propisno izrečenu i nezavisnu od emocija. Vaša želja u formi komande je eksplozija energije koja zrači i ka spolja i ka unutra, kao metak ispaljen prema svojoj meti i trzajnim vibracijama prokopava svoj put.

Želje se rađaju u svesnom umu. Mi mislimo da one dolaze duboko iznutra. Naprotiv, duboki um ne stvara želje, već ga samo interesuju potrebe. Duboki um neprekidno radi po komandama koje dolaze od vašeg svesnog uma i daje sve od sebe da se vaša želja ostvari. Ali, njegov prioritet su potrebe vašeg sistema koje on savršeno razume. Pošto se vrlo često potrebe i želje ne podudaraju, duboki um će pokušati da ostvari želju zasnovanu na unutrašnjim potrebama. Da li se to smatra ostvarenom željom? I da i ne. To što se promenilo nije ispunilo vašu očekivanja. Tu je konflikt.

Veliki čarobnjaci znaju kako da spoje potrebe i želje.

Bez obzira koliko mislite da vam je potrebno da vaše želje budu ispunjene, to nisu realne potrebe. Ako umirete od gladi, hrana za vas

nije želja, već preka potreba. I to aktivira dublji, osnovni nagon koji će pokrenuti sve vaše snage kako biste dobili tu materiju neophodnu za opstanak. Nećete sedeti i izmišljati želje u vezi s hranom. Izaći ćete i nabavićete je, ili ćete umreti pokušavajući.

Razmislite o stvarima koje želite. Da li su vam stvarno potrebne? Nisu. Vi ih želite. A zadatak je da sinhronizujete svoj duboki um sa svojim ciljevima. Vaše želje dolaze iz vaše ličnosti, kao kombinacija ega i emocija. Vaš duboki um može da barata sa vašim željama, ali je potrebno i malo veštine da bi unutrašnji anđeli radili na svemu što vam se čefne.

Postoje dva osnovna tipa želja. Jedan za dušu, a drugi za materijalno. O željama za dušu govoriće moja druga knjiga. Sada, hajde da pričamo o materijalnom.

Ako želite novi Mercedes, nećete uticati na fizički univerzum tako da vam se Mercedes sam doveze, već ćete stvarati uslove u kojima će se pokrenuti više ljudi i energije koji će vam pomoći da dobijete taj Mercedes. Za ostvarenje svih vaših želja potrebna je pomoć ljudi. Čak će i univerzumu biti potrebna njihova pomoć kada dođe vreme ispunjenja vaših snova. Recimo, poželite nešto za novi posao, a tu je šef i nekoliko ljudi iz službe za ljudske resurse koji su zaduženi za taj postupak. Oni najviše mogu da pomognu, ali univerzum ne može da potčini njihovu volju vašim prioritetima. Vi pokušavate da utičete na univerzum tako da on vibrira vašim frekvencijama i ispuni vaše želje. Međutim, najvažnije je da se setite tih drugih ljudi koji će igrati ogromnu ulogu u vašim ambicijama. Da li ste ih uzeli u obzir kada ste molili univerzum da vam ostvari želje? Koliko cenite druge učesnike u igri zvanom budućnost vaših snova? Na kraju krajeva, vi od njih tražite da igraju kako vi svirate.

Ako vam je vaš san stvarno toliko važan, posvetite mu se. Vežbajte. Ne verujte svim obećanjima da univerzum žudi da vam sve vaše fantazije da na gotovo. Sam univerzum se ne upušta u vaše želje. Na vama je da naučite kako da vibrirate sa univerzumom, a ne obrnuto. Radite na tome.

Svi se slažemo da će vam četiri do osam godina studiranja na univerzitetu doneti diplomu koja će vam obezbediti bolji posao. To zahteva mnogo učenja, ali u poređenju s tim, vašim željama će biti potrebno beskrajno malo. Kad bi vam neko rekao da biste za šest

meseci mogli da imate doktorat, rekli biste: „Gde da se prijavim?” Dakle, šta je šest meseci za ostvarenje vaših najvećih snova?

Recimo da želite da postanete predsednik. Upravo ste zadali svojim unutrašnjim anđelima đavolski težak zadatak. Oni će raditi prekovremeno, ali im vi morate malo pomoći. Prvo, morate sebe dobro da procenite. Da li ste zaista spremni da budete predsednik. Imate li iskustva? Reputaciju? Sistem podrške? Ako nemate iskustva u oblasti politike, ni četa anđela čuvara neće moći da vas podigne sa vašeg kauča i postavi u Belu kuću. Morate da budete realni prema visokim ambicijama i nerealnim snovima, jer sve je moguće.

Kroz vašu glavnu želju, ostvariće se i niz sporednih želja. To su prekretnice koje treba napraviti da biste se popeli na svoju planinu. Vaš prvi korak bi mogao da bude uključivanje u lokalnu politiku, opštinsku organizaciju, gradsko savetodavno telo. Vremenom, mogli biste da izgradite svoj put do državne politike, a onda i nacionalne. Ako ovo zvuči kao uobičajen plan za isticanje u politici, onda to i jeste.

Ovaj plan, pre svega, ilustruje značaj vremena. Sve se dešava u svoje pravo vreme. Ne možete iz fakulteta uskočiti u Belu kuću, jer tu ima nekoliko koraka. Ako hoćete da budete predsednik, biće vam potrebno mnogo magije uz godine izuzetno napornog rada. I dok je sve moguće, možda ćete želeti da preispitate svoje ambicije.

Sada, napravite prvi korak: vežbajte deset dana osnove stvaranja ispravnog stanja uma i videćete rezultate. Posle trideset dana ćete dosta napredovati, a posle šest meseci ćete biti prilično vešti u ovim tehnikama.

Sve vreme će se dešavati promene. Neke ćete moći da vidite, a neke neće biti odmah vidljive. Nastavite da vežbate, nemojte prestajati. Razumite šta je to što želite i koji bi mogao da bude realan vremenski okvir za ispunjenje tih želja. Prva stvar koju ćete naučiti je kako da postanete neutralni, jer to čisto stanje neutralnosti dopušta vašim unutrašnjim anđelima da obavljaju svoj posao, a vama da potpuno uživete u novinama svakog momenta. Ta neutralnost je savršen ambijent za rast vaše želje. Jednom kada pomislite želju, najbolje što možete da uradite je da obezbedite čisto okruženje kako bi te vibracije zračile i pojačavale se.

Ne budite kao dete koje pokušava dva ili tri puta da u nečemu bude odlično i onda odustane. Bliže ste nego što mislite. I desiće se u svoje vreme. Nakon deset dana pripreme uz vašu radnu svesku, uz potpuno osmišljavanje i razumevanje svoje želje, kreirajući preciznu naredbu, izrecite je i povucite okidač.

Supa se kuva.

KAKO TREBA ŽELETI

„Počnite danas! Realizujte novi auto! Novi posao! Više novca! Novog bračnog druga! Ogromnu kuću! To je jednostavno! Univerzum želi da imate svega u izobilju!”

Kako vam se to čini?

Do ove knjige ste i došli zbog toga što niste imali uspeha u ostvarivanju onoga čemu ste se nadali. Jedan od razloga je taj što prihvatamo samo ideje i tehnike koje nam odgovaraju. Razmislite o tome. Kada bi vam portparol univerzuma obećao da bi vam se želje mogle ispuniti, pod uslovom da se prihvatite mukotrpnog i neprijatnog posla, da li biste uopšte pokušali? Šta bi bilo kad bi vam rekli da ispunjenje vaših snova zahteva veliku količinu negativnosti? Kako biste to prihvatili? Šta ako vam nabroje uspehe atraktivnih portparola koji se zaklinju da su se njihova nesreća i negativnost savršeno vezale za njihove želje i učinile da se sve one ispune? Da li bi se iko od vas ukrcao na taj brod? Sumnjam.

Ne, ne kažemo da je negativnost odgovor. Apsolutno nije. Isto tako ne kažemo da je pravo ispunjavanje želja mučenje. Ali, to takozvano „osećam se dobro” stanje koje nam prodavci nude, nije tako jednostavno. Ispunjavanje vaših želja podrazumeva vežbanje koje se intuitivno kosi sa našom zonom udobnosti, tokom kojeg se izgovaraju komande koje ne smete da hranite svojim emocijama, ni pozitivnim ni negativnim. Vaša radna sveska će vas provesti kroz svaki korak procesa. Evo kako će to da izgleda:

Priprema. Očistite svoj um, spremite ga za magiju. Ponesite sa sobom jednu misao na počinak. Koja god vaša želja bila, moraćete da je rastavite na sastavne delove. Pre svega, definišite svoju želju. Da li je to dugoročni ili kratkoročni cilj? Ako je kratkoročni, da li ste realni po pitanju roka koji ste odredili? Ko su ljudi koji će biti uključeni u vašu želju? Možete li da ih opišete?

Na primer, ako hoćete da napravite neki neverovatn projekat, novu kompaniju, film, izum, šta je za tu želju najpotrebnije? Da li će vam biti potreban novac? Ko je vaš finansijer? Da li je ta osoba muško ili žensko? Koliko ima godina? Koji je tip ličnosti? Što više

znate o osobi koju tražite, utoliko ćete jasniju sliku moći da pošaljete svom dubokom umu.

Verovatno ćete reći: „Baš me briga kako taj finansijer izgleda, ja samo želim novac za svoj projekat”. Ali to neće privući pravu osobu za vas. Štaviše, to bi moglo da privuče pogrešnu osobu, a sa tim i čitav niz novih problema. Počnite da osećate najbolje ljude koji su vam potrebni za vaš san. Duboko u sebi, vi znate ko su oni. Možete intuitivno i da osetite njihovo prisustvo, pa se zato koncentrišite na njih. Dovedite ih k sebi.

Pre nego što poželite, pokušajte da odredite da li je to stvarno vaša želja, ili su to vaši kompleksi, ili ljubomora. Ono što mislite da je vaša želja, mogla bi da bude psihička infekcija. Na primer, ako je vaša želja da imate veći auto jer vaš konkurent ima bolji, to je infekcija. Bes, gnev i ljubomora odbijaju magiju koju pokušavate da privučete. Pročistite se od njih. Vaše želje bi trebalo da doprinose održanju i razvoju života, a ne da budu nusprodukt vaših kompleksa.

Nemojte se ograničiti samo na svoja očekivanja. Proširite svoj vidik. Možda tamo negde postoji nešto što je za vas bolje. Vaš dubok um to zna. U kosmičkom šoping centru ima mnogo više od onoga što ste ikada zamislili. Obogaćujte se. Iz ogromne ponude, izaberite ono što želite.

Uverite se da ste dobro preispitali šta je to što želite. Vaš duboki um će raditi na ispunjenju te želje i zato budite veoma jasni i konkretni u vezi sa onim na čemu on treba da radi. Ne možete da kažete: „Ja želim da snimim film” i da očekujete da vam vaši unutrašnji anđeli dostave 200 miliona dolara iz budžeta sa A-spiskom filmskih zvezda. Mogao bi samo da vas snabde sa kućnom video kamerom.

Jednom kada date komandu, ne možete da je preinačite predomišljanjem, dodavanjem, ili menjanjem. „Želim novu kuću. O, sačekaj, voleo bih novu kuću sa plavim prozorima. O, i želim da ima najmanje 350 kvadrata. O, i moram da imam bazen. I krilo za goste”. Tako stvarate zbrku i zagađujete svoju želju. To stvara haos i zupčanici mašine će se zaglaviti.

Kada imate čistu sliku svoje želje, morate da je uobličite u potpuno čistu izjavu i da je pretvorite u komandu. To nije više bleđa fantazija, već komanda koja će biti okidač za unutrašnju eksploziju. Ta eksplozija će vibrirati ka svetu i neće se zaustaviti.

Da ponovimo: Vaša pravilno formirana želja je okidač kojim se pojačava proces. Prvo, pojačavanje putem mozga, zatim tela i univerzuma.

Proces započinje kada aktivirate tu želju u dubokom umu. Prvi deo posla je stvaranje odgovarajuće palete emocija u vašem telu i vaš duboki um tačno zna kako to da uradi. Harmonija ovih emocija je muzika vaše želje koju vaše telo pojačava. Budite pažljivi, jer vaše telo toliko pojačava zvuk tih emocija da možete biti potpuno zatečeni. Sada je vreme da kontrolišete svoje emocije kada su u pitanju vaše želje, koliko god je moguće.

Ovo je važna razlika koja je suprotna tvrdnjama drugih tehnika za ispunjavanje želja. Rečeno nam je da se „osećamo dobro” kada damo komandu univerzumu. Pozitivnost je veoma važna snaga u bilo kojoj disciplini, dok negativne emocije zagađuju naš duh i šire zarazu u našem okruženju. Pozitivnost takođe može da zarazi našu okolinu – mada na veoma pozitivan način.

Imajte na umu da je pozitivnost emocija, kao i da su emocije uvek podložne promenama. Da, veoma je važno ostati pozitivan, jer će veći deo vašeg optimizma magnetski privući pozitivne rezultate. Pozitivnost može da stabilizuje vaš brod kada ga bombarduje oluja negativnosti. Pozitivne emocije nam stvaraju sjajne vibracije kako bismo privukli pozitivne stvari koje želimo u svom životu. Ali, kao i negativne emocije, i pozitivne moraju takođe da se kontrolišu. O, kako je moguće imati suviše pozitivnih emocija? Isto kao što možete da jedete previše slatkiša.

Pozitivne emocije stvaraju opijenost, a SVAKA opijenost je zavisnost. Zavisnosti divljaju u našem sistemu i izgleda da nam pričaju. Ali ništa ne može da prija sve vreme. Da, ostanite pozitivni, ali ne morate time da hranite svoj duboki um. Dozvolite sebi da dođete u neutralno stanje, jer to čisto stanje dopušta vašim unutrašnjim anđelima da najbolje odrade svoj posao. Razmišljanje o svojoj želji, čak i pozitivno, može da vas uznemiri, što može da smeta. Što se više sklanjate sa puta vašoj želji, to su veće šanse da te vibracije ostanu čiste, usmerene i moćne.

Čim zamislite želju, vaši unutrašnji mehanizmi počinju da pojačavaju i emituju. Tu pojačanu frekvenciju će pokupiti i drugi ljudi na svesnom i nesvesnom nivou. Oni će primetiti promene u

vama, jer ste vi namagnetisani. Vaš duboki um nastavlja da radi, pojačavajući taj signal i projektujući ga sve dalje i dalje u atmosferu. Zapamtite, energija nikada ne nestaje. Morate da naučite kako da ne smetate tom snažnom signalu koji ste upravo stvorili. Univerzum vibrira sa tom željom i čini je jačom.

Sada dolazi drugi težak deo. Ne vizualizujte. Da, čuli ste od svih gurua da treba da vizualizujete. Međutim, što više vizualizujete, to više emocija vezujete za svoju želju i više ste uznemireni i uspaničeni. Iako životne afirmacije divno zvuče i vrlo su pozitivne, one mogu da smetaju. Dovoljno ste vizualizovali, proces se dešava. Dalja vizualizacija ne samo da je beskorisna, već je i kontra produktivna.

Vaši unutrašnji anđeli samo traže malo mesta za svoj rad. Sklonite im se s puta.

IZGRADNJA UNUTRAŠNJE STRUKTURE

Postoje dva sveta: spoljni svet u kojem živite i svet koji živi u vama. Pošto unutrašnji svet kreirate vi, na vama je da unutrašnju strukturu izgradite željama koje su u harmoniji sa vašim unutrašnjim mehanizmom. Bez te harmonije, vi ste žrtva svog sveta, a trebalo bi da budete kralj.

Recimo da ste slikar ili prodavac, nije važno. Vaša želja je da prodate svoj proizvod, bilo da je to slika ili neka sprava, jer je vaš san da to vidi ceo svet. Vi znate celim svojim bićem da ste napravili nešto čudno, šta god to bilo – Pikaso ili novi iPhone. Međutim, ne možete da nađete kupca. Šta se dešava? Zašto niko neće da kupi tu briljantnu stvar koju nudite? Nema sumnje da bi im se to dopalo i usrećilo ih. Zašto ne kupuju?

Ne odbija ih vaš proizvod, već vi, odnosno vaša labilna suština koja ga „truje“, a svet se hvata na te frekvencije. Da, vaša nova slika ili sprava je briljantna, ali strepnja, strahovi i negativna predviđanja koja prožimaju vaše biće, takođe inficiraju vaš rad. Kako je to moguće kad moj rad čini zasebnu celinu i, kao takav, postoji van mene? Naprotiv. Vaš rad je deo vas i kada ga prikazujete svetu, sa njim iznosite i deo sebe.

Psihički metež i disharmonija koji zrače iz nas, inficiraju proizvod koji iznosimo u svet. Bilo da ste to vi, slika ili novi kaiševi od ventilatora, to nosi deo vas sa sobom.

Kada je naša unutrašnja struktura nekompletna, spoljni svet to može da oseti. Nije važno kakvu smo fasadu napravili, on na nesvesnom nivou „očitava“ da nešto nije u redu sa temeljom. I onda, kada svet u kome se krećemo odreaguje negativno na naše nesvesno prenošenje emocija, mi postajemo frustrirani. Krivimo spoljni svet i žalimo se da nas on ne razume. Ustvari, on nas odlično razume, samo što odgovara na nešto što je unutra bez balansa. I u pravu je. A obično je vera ta koja nedostaje. Upravo sa verom, naša unutrašnja struktura je čvrsta i prenosi harmoniju.

Kada pravilno gradimo svoj unutrašnji svet, mi zračimo u spoljnom svetu. Naše vibracije stvaraju muziku i spoljni svet počinje da vibrira po tim notama koje smo proizveli unutar nas. Ako

su naše note u neskladu, spoljni svet vibrira takođe tim neskladom. Kada je muzika koju sviramo harmonična, onda i spoljni svet želi da se pridruži bendu. I tada dolazi sreća. Slanje pravih nota iz vašeg unutrašnjeg sveta zahteva da učite kako da svirate taj instrument. Počinjemo sa osnovnim tonovima, vežbamo i usavršavamo se dok ne postanemo vični tome.

Možda ove ideje izgledaju poražavajuće. Ali, kao i u stvaranju muzike, počinjete sa osnovnim tonovima koji se nadograđuju jedan na drugi, da bi zatim prerasli u harmonične strukture koje rezoniraju sa univerzumom. To može da se uradi već danas. Ne morate da postanete vrhunski majstor pre nego što vaš unutrašnji svet uspe da se uskladi sa spoljašnjim.

Mi to nazivamo magijom i to onom koja dolazi iz vaše unutrašnjosti. A vi ste mađioničar – izgradite svoj zamak.

POŠTUJTE MAGIJU

Kada počnete svoje putovanje u svet magije, vrlo brzo ćete početi da osećate promene. Vaši snovi će biti jasniji i imaće više smisla. Sa prvom željom, oslobodiće se snage u vašem svetu i ljudi će nešto zapaziti u vezi sa vama. Izgledaćete im drugačije, mlađe, energičnije. I vi ćete početi da se osećate veoma posebnim. To je jednostavno tako.

Kako magija u vama raste, tako će rasti i vaše samopouzdanje. Divota! Sada je vreme da budete oprezni, jer sa tim samopouzdanjem dolazi i osećaj moći, a sa njim često i arogancija. Počinjete da osećate da ste vi izvor te velike snage i da verujete da čuda dolaze od vas. Ali, to nije tako, jer magija nije vaša, već ona pripada unuverzumu. Vi ste tu samo gost, a ne tvorac magije. Ne brkajte čuda koja cvetaju svuda oko vas sa svojom neograničenom moći.

Evo kako mi gledamo na sreću. Kada prvi put dobijemo poklon, ispunjeni smo euforičnom zahvalnošću. Drugi put se radujemo i još uvek smo zahvalni. Ali posle trećeg, četvrtog i petog puta, poklon počinje da nam se čini običnim, svakodnevnim, uobičajenim.

Zamislite osobu koja je celog svog života jela jednom mesečno. Godine i godine preživljavanja na tom jednom obroku svakog tridesetog dana. Kad biste je hranili jednom nedeljno, ne bi verovala u svoju sreću. A tek svakog dana, bilo bi neverovatno! Sa tri obroka dnevno, ona bi pevala od obilja blagoslova. Sam Bog ju je pogledao! Posle nekoliko meseci obedovanja tri puta na dan, ona bi se navikla. Svo to primljeno bogatstvo je sada uobičajeno. Ništa naročito. Ali, pokušajte da joj oduzmete tu hranu, čak i samo jedan obrok – ona će pući. Njeno samopouzdanje opada, obuzima je bes – nešto joj je ukradeno!

Magija, kao i bilo šta drugo, može da se umanji ako postane uobičajena pojava. Ali, u vezi sa magijom ne postoji ništa što je uobičajeno, osim našeg odnosa prema njoj. Magija će biti tu još dugo i kad ne budete mogli da je iskoristite. A izgubićete je ako je uzmete zdravo za gotovo.

To je ono što može da se desi vašoj magiji. Poštujte je. Nemojte ni na sekund pomisliti da ona pripada vama. I nikada nemojte umisliti

da vi sami stvarate svoju sreću. Ne. Univerzum vam ju je dao i on može i da vam je oduzme.

Budite vrlo obazrivi kada započnete proces želja. Ne pričajte previše o tome. U redu je reći ljudima da koristite tehnike iz ove knjige. Magija i treba da se deli. Zato, ako je neko zainteresovan za proces, uputite ga u pravom smeru i pomozite mu na putu magije. Ali, nemojte se hvalisati. Praviti se važan, to je za pozorište. Ako izvodite predstavu za druge, mogu o vama da pomisle ili da ste polu-bog ili ludak. Ne otkrivajte im lične pojedinosti u vezi sa svojim željama i nagradama, jer je to vaša lična stvar. Čuvajte svoju magiju. Pričanje drugim ljudima kako kreirate svoju želju ugroziće vaš trud. Takođe će vam doneti i probleme i potencijalne ljubomore u vaš privatni život i to će rasplesati vašu magiju.

Zapamtite da život ima uspone i padove. To je dinamika življenja. Neuspeh ide sa uspehom. Čak i ako se vaše želje ostvaruju, vi niste bog.

SREĆA

Svi mi želimo da budemo srećni. I sve naše želje su usmerene ka toj nedostižnoj nadi da večito živimo srećno. Zamisao da možemo da dostignemo to savršeno stanje večnog blaženstva, potpada pod oblast rezervisanu za božanstvo i ludake. Važno je da zapamtimo da je ceo život dinamičan i da nema trajnog stanja bića. Čak će i smrt odvesti vašu svest u izuzetno dinamičan univerzum. U našem stalno promenljivom svetu, sreća se vrzma i jurca u i van naših života i nikad nije dostupna onoliko često koliko bismo želeli. Ali, ona je prisutnija nego što mislite, sve dokle god je ne pobrkate sa zadovoljstvom.

Uobičajena je predrasuda da su sreća i zadovoljstvo isto. Pogledajmo temeljnije tu razliku. Mi smo srećni onda kada je sa nama sve u redu. To je veoma čisto, ali prolazno stanje. Rezoniranje sa spoljnim svetom je takođe sreća. Emocionalni intenzitet koji raste sa tim rezoniranjem je zadovoljstvo.

Ostvarivanje vaših želja je ispunjeno srećom. Pošto ostvarite svoje želje, vi postajete zadovoljni. To je posledica sreće.

Mi smo naučeni da sreću vezujemo za ciljeve koji su pretežno materijalni. Sami ciljevi neće doneti sreću, već taj prolazni deo zvan zadovoljstvo. Recimo da želite da imate novi Mercedes i da u tome uspevate. Zna li šta sledi? Nekoliko dana ste ushićeni, vozite po gradu, hvaleći se svojim novim automobilom i za vrlo kratko vreme naviknete se na auto i dosadi vam. Da li je to sreća? Ne. To je trenutno zadovoljstvo pomešano sa ispunjenjem svog ega. Sada zamislite da ste vi napravili taj Mercedes. Kako biste se tada osećali? Kada unesete svoju kreativnost u svoj cilj, on postaje dvostruko vaš i tu je pravo uporište sreće. Svakako ćete osećati isto zadovoljstvo dok vozite taj novi auto, ali sam čin pravljenja te mašine čini je više vašom nego kada je jednostavno kupite. I tada viši nivoi sreće oživljavaju u vama.

Problem sa ciljevima je nemanje ciljeva. Zabluda je da će vam oni doneti sreću. Rad ka ostvarenju ciljeva će vam pružiti mnogo više sreće nego da primite taj poklon. Osim ako niste u borbi na život i smrt, vaši ciljevi vam nikada neće doneti više sreće nego

kreativnost i naporan rad koji prate ostvarenje tog cilja. Naravno, ako ste izgubljeni u pustinji i očajnički puzite tražeći spas, tada je jedino važan cilj, jer se dovodi u pitanje vaš opstanak. Sve drugo je nebitno. To nedvosmisleno spada u potrebe, a ne u želje. Ipak, većina naših želja će obuhvatati materijalne ciljeve.

Recimo da radite neki zaista užasan posao i da štedite za mali čamac. Svake nedelje odvajate po malo novca i približavate se svom cilju. Verovali ili ne, neko stanje sreće živi u vama dok radite i štedite. To ima veze s vašim ispravnim postupkom. Vi znate da želite taj čamac da biste išli na pecanje sa prijateljima, što će biti ogromno zadovoljstvo. Ali, dok se borite, trpite i približavate svom cilju, videli vi to ili ne, vi osećate neku draž. Idete pravo i sigurno ka svom snu. Sećate li se šta je John Lennon rekao? „Postajati Beatle je bolje nego to i biti”.

Evo šta kažu izuzetno uspešni ljudi kada postignu značajnu prekretnicu. Da, oni su oduševljeni što su dostigli svoj cilj, ali svi oni govore o praznini koja ubrzo usledi. To penjanje na vrh Everesta je sreća. Stajati i diviti se pogledu je zadovoljstvo. A zadovoljstvo brzo bleđi.

Najčistiji oblik sreće je kreativnost. Kada arhitekta kreira građevinu, svaki trenutak tog stvaranja je sreća. Kada se građevina završi, on se divi svom delu i tada počinje zadovoljstvo. Sreća je takođe i kolektivna tema, daleko više nego lična. Ako je neko srećan zbog nečega zbog čega ste i vi, ta sreća se povećava. Kada smo u saglasju sa drugom osobom, osećamo jedinstvo koje učvršćuje našu sreću. Deljenje prevazilazi lično.

Pogledajmo dve različite vrste sreće i zadovoljstva koja ih prate. Uzmimo za primer neurohirurga i disko plesača.

U noćnom klubu, muzika trešti i mangup lupa po podu veselo igrajući, izgubljen u ekstazi. Mogli biste da kažete da je srećan u tom trenutku i bili biste u pravu. Nemojte to poricati pod pretpostavkom da je drogiran ili pijan, jer je to nebitno. Njegov trenutak je savršen. U osnovi, sve je u redu – muzika, atmosfera, njegovo jedinstvo sa drugim ljudima na plesnom podijumu. To je ono što stvara jaku emotivnu reakciju. Ta reakcija je čisto zadovoljstvo.

U isto vreme, u bolnici na drugom kraju grada, neurohirurg satima obavlja složenu operaciju, gde život visi o koncu. Da li je on srećan?

I jeste. To nije euforija onog divljaka na podijumu, već kreacija doktora koji izvršava svoj zadatak s vrhunskim sposobnostima. To stanje ispravnosti je temelj sreće. Posle uspešne operacije, doktor se opušta, potpuno iscrpljen i rasterećen. Čim se bude osvrnuo na veliki posao koji je obavio i emocije koje je uložio, osetiće ogromno zadovoljstvo.

Mogli biste da protivurečite govoreći da se hirurgova sreća zasnivala na uspešnom ishodu. Da se završilo tragično i pacijent preminuo, ne bi se tako osećao. Istina je da bi tragedija, kao dramatična posledica operacije, prekinula svako zadovoljstvo. Zadovoljstva tu ne može da bude. Ali time se ne „poništava” sreća koju je hirurg duboko osećao izvodeći svoje delo. Ne, to nije bio poklič radosti koji je osećao disko igrač, već sreća koja se oseća kada ste u tom trenutku, kada je sve u redu i kada smo najkreativniji. I, da ne bude zabune, borba hirurga za život pacijenta i oslanjanje na svoje znanje, vrhunac je kreativnosti.

Ustvari, ovo nisu dve različite vrste sreće. U svojoj suštini, one su veoma slične. Oba primera predstavljaju ljude u svom trenutku. Lako je prosuditi upoređujući ova dva primera. Svakako će zadovoljstvo koje doktor oseća dok diskutuje o operaciji sa svojim kolegama i razmenjujući sa njima taj neverovatan postupak, stvoriti osećaj jedinstva koji će trajati mnogo duže nego osećaj divljeg plesača kada se probudi narednog jutra potpuno mamuran i verovatno totalno depresivan. Njegovo zadovoljstvo verovatno nije trajalo duže od doktorovog.

Ali, samo nekoliko sati ranije, obojica su bili u svom trenutku i svaki je bio srećan. Zato zapamtite, nije važno šta radite, već kako to radite.

Kada budete smišljali svoju želju, ako ste na dobrom putu, osetićete da je sve u redu. To je stanje sreće. Ne pokušavajte da taj osećaj pretvorite u osećaj zadovoljstva koji će samo pokvariti proces ka ostvarenju želje. Vreme za zadovoljstvo će doći kasnije, kada se vaša želja ispuni. Za sada, budite srećni.

VERA

Pogledajte onu budalu koja uporno pokušava da uradi nešto što svaka razumna osoba vidi da je potpuno nemoguće. I koliko puta ćemo se u neverici lupiti po čelu kada neka od tih budala ostvari svoj besmisleni cilj? Čudo se dešava upravo pred našim očima – budala uspeva! Da li je to puka sreća? Možda. Da li je on stvarno toliko glup da poriče nemogućnost izvršenja zadatka koji je pred njim? Od hiljadu mogućih neuspeha, on koristi onih 0.01 posto šanse da tera napred, tvrdoglavo, idiotski i veličanstveno. Zašto je taj ludak okrenuo leđa razumu i rizikovao? Šta je guralo ovog sanjara napred? Vera. Ogromna, nepokolebljiva vera.

Uz ovu knjigu vaš život će postati zamak magije. Taj zamak gradite na veri. To je temelj na kom se uzdiže vaš hram i malter koji povezuje cigle. Vera je i gorivo koje pokreće magiju.

Stari narodi su imali neznatnu moć nad svojim svetom. Bili su prepušteni na milost i nemilost silama prirode i ništa nisu mogli da preduzmu da to promene. Suše, poplave, kuga, glad, dolazili su i odlazili uz neznatni uticaj smrtnika. Jedina moć je bila u bogovima koji su bili jedini smisao njihove jake vere. Verovali su da samo bogovi imaju moć da okončaju njihovu patnju. Njihova vera u bogove je bila neprikosnovena. Bez obzira koliko su bili veliki njihovi strahovi, njihova vera je bila jača. Jedino za šta su znali, bila je vera.

Naš savremen svet je pun raskoši. Putem tehnologije našli smo način da krenemo u dvoboj sa prirodom. Postali smo cinični prema mističnim silama sve više se oslanjajući na svoje racionalne umove i čudesne mašine. I dalje ostvarujemo svoje ambicije sa plamtećom strašću. Koliko god da je vaš životni san sjajan, svi izgledi su protiv njega. Želite da budete rok zvezda ili astronaut? Gotovo nemoguće. Ako su vaše šanse hiljadu prema jedan na vašu štetu, realno je pretpostaviti da ćete pretrpeti neuspeh. Racionalni um na to računa i to u potpunosti razume.

Ipak, nešto vas gura napred uprkos tim nemogućim šansama. Vera. Možda mislite da nemate veru i da taj nagon dolazi od ambicije, strasti, gladi, vizije. Sve su to oplate koje nosite preko svog užarenog srca. Ne potcenjujte svoju veru i nemojte biti ubeđeni da

je uopšte nemate. Naši strahovi mogu da nas nadvladaju i uvere nas da nećemo uspeti.

A mi se i dalje trudimo, guramo napred, kao budale, osnaženi samo verom. Jer, samo će budale sa ogromnom verom nastaviti sa pokušajima kada je poraz gotovo zagarantovan. Koliko smo samo čuli priča o ljudima izgubljenim na moru, planinama ili u pustinji, koji su preživeli uprkos malim izgledima? Ko može da pobedi nemoguće? Bog. Vera je božanska sila koja postoji u svakome od nas.

Naučnik bi objasnio da je to naš snažan instinkt za opstankom koji nas tera da zaštitimo svoj organizam. Ali, zamislite da ste bačeni u sred okeana bez kopna na vidiku. Opstanak je nemoguć. Racionalni um zna da je besmisleno nastaviti s plivanjem i udavi se. A luda vera tera na plivanje. Ona ne uzima u obzir neuspeh. Neuspeh nije izbor, već samo verovanje.

Uobičajena predrasuda je da su vera i verovanje jedno te isto. Jesu li? Kada kažete: „Ja verujem”, potreban vam je objekat, nešto u šta verujete. Bilo da je to verska institucija, filozofsko načelo ili osoba, vi u nešto verujete. To verovanje može da bude uzdrmano, poljuljano i ponekad uništeno unutrašnjim i spoljašnjim silama koje su van naše kontrole.

Verovanje je pitanje vezano za vreme. Ono nije večno i može da se menja, kao što često i biva. Verovanje ima početak i kraj. To je oblik premeravanja. Možete da verujete da bi nešto moglo da se desi ili da čvrsto verujete da tu nema nikakve šanse. Mi pogrešno upotrebljavamo reč „verovanje”, misleći na veru.

Vera nema vremensko ograničenje i ne zahteva nikakav objekat. Ona živi u vama bez obzira na vaša verovanja. To je unutrašnje uverenje koje ne pruža mogućnost da se sumnja. To je unutrašnje saznanje, bez osporavanja. Vera ne upliće racionalni um. Ona je bezpogovorna. Dovodite li u pitanje strujanje vazduha kroz vaša pluća? Dovodite li u pitanje postojanje sopstvenog bića? Ne. Svesnost vašeg ličnog poimanja je dokaz da vi postojite. Vi znate da ste ovde, samim tim što se uopšte pitate da li ste ovde.

Vera je snaga koja čini da se sretnete sa nemogućim.

Neuspeh za neuspehom zadaje udarac duši. Može vas naterati da preispitujete sebe, svoja uverenja, čak i svog boga. Možda se pitate da li se vaša vera izgubila. Nikada ne pitajte da li je vaša vera nestala,

jer ona je uvek tu i najbolje funkcioniše kada je patnja prisutna i kada se vaše celo okruženje okrene protiv vas. Taj nemogući san koji ostvarujete se hrani verom. I kako se vi krećete napred, i gurate, i gurate, tako je i vaša vera sve jača i jača. Neuspeh je ne može ubiti. Naprotiv. Vi hranite veru svojim borbama, a ne uspesima. Kada je uspeh zagarantovan, vera vam nije potrebna. Vera je vaše gorivo kada praktično ne postoje šanse.

Vera je veliki ludak u vama koji ne pita za razlog. To je neuništiva snaga koja urliče i bori se do poslednjeg daha. To je snaga koja ne priznaje poraz. To je ono što vas tera da težite ka onom za šta se samo bogovi usuđuju da pokušaju.

To je ono što tera plivača da prepliva okean.

TREĆI DEO VAŠ PROGRAM

VAŠ ŽIVOT JE VAŠEG ŽIVOTA DELO

Veliki snovi koje imate u životu su u sukobu sa društvom. I moraju da budu, osim ako je vaš san da budete bezlični trut koji radi upravo onako kako mu se kaže. Tada će vam društvo naći mesto i neće vam biti potrebna magija.

Životinje, kao i ljudi, udružuju se radi bezbednosti, jer je grupa manje osetljiva na okolinu nego pojedinac. Mi se plašimo samoće i udružujemo se ne zato što žudimo za društvenim ustrojstvom, već radi sopstvene zaštite. Da bi sprečili spoljašnje opasnosti, ljudi su obrazovali različite vrste zajednica, od veoma jednostavnih do vrlo složenih, a na osnovu različitih kriterijuma. Tako su nastale mnogobrojne veće i manje etničke, verske, političke i slične društvene zajednice na lokalnom, regionalnom, nacionalnom i globalnom nivou.

Društvo je socijalni sistem, a sistemi ne trpe odstupanja. Društvo je prijatno prema vama kada se ponašate isto kao većina, ali ako poljuljate sistem, etiketiraće vas kao izopačene i isključiće vas iz društva. Naši snovi se, po svojoj prirodi, sukobljavaju sa društvom, jer odstupaju od normi, kao velike buntovne fantazije koje loše igraju unutar visokih ograda. Ipak, oni su jedinstveni, kao i svako od nas.

Ironično, zar ne? Udružujemo se radi osećaja bezbednosti i povezanosti sa drugima da bismo povećali verovatnoću da ostvarimo sreću. Potrebno je samo da se odrekemo svoje jedinstvenosti, ali tako ustvari gubimo bilo koju šansu za pravu sreću. A ta prava sreća je forma magije, a magija je, iznad svega, jedinstvena. Čarobnjaci našeg sveta to razumeju. Oni znaju da je život dinamičan i stalno

promenljiv i da ta stalnost ne donosi komfor za kojim žudimo. Promena je jedino trajno stanje u univerzumu.

Ako verujete da možete da izgradite tu nepromenljivu strukturu koju nazivate svojim životom, vi u suštini ulažete napore u smrt, jer život bez promena nije život. Zato, naučite da živite sa promenom i volite je kao jak dokaz i nepokolebljivu radost svog postojanja. Promena nije propast i nemojte je tako gledati. Tek kada prihvatite promenu kao deo životne spektakularne dinamike, istinski ćete oživeti, možda prvi put od kad ste bili dete.

Program vežbanja ćete početi da biste ostvarili neki cilj. Svi naponi koje uložite ići će u pravcu ostvarenja vaše želje. Međutim, daleko su veća dešavanja unutar vas nego što je nastojanje da se postigne materijalna dobit. Možda ste pristupili ovom programu radi ostvarivanja želja, ali vi ćete ustvari praviti magiju. Magija će biti sa vama više nego predmet vaše želje. Magija je aktivna, ona prožima vašu suštinu. Ona nije alatka koja se iskoristi za određeni posao, a zatim se odloži na policu. Ona donosi kompletan preobražaj i kreatora i kreacije. Vi ćete postati kreator.

Mi ovde govorimo o izgradnji vas kao nove osobe, zadržavajući sve što volite i poštujete, ali i dodajući nove moćne sile strukturi vašeg bića.

Vi se nećete povlačiti u neku alternativnu stvarnost u kojoj možete da živite samo noću kada uđete u svet snova, jer je to oblik ludila. Vi započinjete proces međusobnog dejstva između noći i dana. Čudesna ravnoteža će doći u vaš život. Magija je umetnost. I noću, dok usavršavate svoje tehnike i oživljavate proces, vi stvarate magiju koju ćete nositi sa sobom tokom dana. Vi stvarate život magije.

Vi niste postavljeni ovde da budete jedinka koja treba da se doživotno kreće kao robot od jednog zadatka do drugog, već ste ovde da biste učestvovali u celokupnosti živog organizma poznatog kao univerzum. Ubrizgajte magiju u svaki trenutak i udahnite energiju u svaki detalj, bez obzira koliko to može da izgleda uobičajeno. Ta osoba koja šeta okolo u vašem telu koje nosi vašu dušu je vaša velika kreacija.

Vi oslikavate platno zvano vi, očaravajućim potezima četkice. Slikajte sa strašću. Izgradnja vašeg zadivljujućeg života je krajnji

izraz vaše kreativnosti. To će vam omogućiti da do kraja svog života nešto radite. Svaki dan je novi dan. I svaki dan koji kreirate je još jedan dan obogaćivanja. Ne propustite ni jedan trenutak. Vaš život je vašeg života delo.

Evo vašeg sledećeg koraka.

METOD I VEŽBE

Biće potrebno šezdeset tri dana da završite program koji će vas naučiti ne samo kako da OSTVARITE SVOJE ŽELJE, već će vas odvesti i do narednog koraka ka novom životu. Možete li da izdržite šezdeset tri dana? To je dva puta više od tridesetodnevne čudesne dijete koja obećava da ćete imati telo o kome ste sanjali, uz minimalan napor.

Šezdeset tri dana je neznatno ulaganje u sebe, a ove vežbe se završe za nekoliko minuta.

Postoje tri faze ovog procesa koji se sastoji od petnaest vežbi. Svaka vežba će izgraditi vašu sposobnost da aktivirate svoj duboki um i ostvarite svoje želje.

Naučićete kako da iskoristite tu dragocenu trećinu svog života koju nazivamo spavanjem, odnosno vreme kada vlada noćna magija.

Prva faza, osmišljena da vas pripremi za noć magije, fokusiraće se na suštinske veštine, kao što su:

1. Kako da dišete.
2. Kako da uspostavite neutralno emocionalno stanje.
3. Kako da uspostavite neutralno stanje svog uma.
4. Kako da pravilno formirate svoje misli i želje.
5. Kako da se pravilno obratite sebi.
6. Kako da povežete pravu misao sa pravim osećanjem.
7. Kako da formirate svoju želju.

Druga faza je usredsređena na samu noć. Ona vam omogućava da naučite:

8. Kako da se pripremite za spavanje.
9. Kako da usporite svoje unutrašnje vreme.
10. Kako da date pravilnu komandu za želju.
11. Šta da uradite ako se probudite usred noći.

Treća faza vam pomaže da otkrijete šta da radite narednog jutra i odnosi se na veštine kao što su:

12. Kako da probudite svoje emocije.
13. Kako da probudite svoj um.
14. Kako da osećate dan.
15. Kako da postanete nezavisni od vlastitih želja.

Preporučuje se da svakog dana zapisujete svoja iskustva posle svake vežbe, što će vam dati sliku vašeg napretka i omogućiti da ga pratite od početka.

Sve vežbe se rade zatvorenih očiju.

Faza	Vežba	Naziv	Days	Phase days	Total
I	1	ETERIČNO DISANJE	4		
	2	ETERIČAN MIR	6		
	3	UMNI MIR	6		
	4	UMNA KOMANDA	8	31	
	5	ETERIČNI GLAS	2		
	6	EMOCIONALNA RAVNOTEŽA	4		
	7	FORMIRANJE ŽELJE	1		
II	8	NOĆNI MIR	5		63
	9	NOĆNA ŠETNJA	3	15	
	10	KOMANDA ZA ŽELJU	7		
	11	NOĆNO BUĐENJE	/		
III	12	USNULO TELO	6		
	13	BUĐENJE	3	17	
	14	MOJ DAN	3		
	15	ZAHVALNOST	5		

Ove tehnike će vam dati alatke pomoću kojih ćete dobiti život kakav želite i ukloniti jednu od svojih najvećih prepreka: SEBE.

Naučićete da isključite te pomahnitale emocionalne oscilacije koje ometaju tok vaše kreativnosti. Uskoro ćete emitovati blage,

postojane vibracije, koje će vas uskladiti sa vašim svetom, umesto da se borite protiv njega.

I poslednja, veoma važna napomena: život je pun neočekivanih smetnji, od kojih su mnoge neizbežne. Nemojte se obeshrabriti ako vas neki događaj prekine usred vašeg programa. To je deo života. Ne morate da se vraćate na početak. Jednom kada završite vežbu, ona je deo vas i nema potrebe da se vraćate. Ako je vaš program prekinut, samo se vratite na početak vežbe koju ste radili u momentu kada se život umešao i postavio svoje zahteve u vaše vreme.

Počnite:

Vežba #1: ETERIČNO DISANJE

Prva vežba je osmišljena da vas nauči da dišete pravilno da biste se usaglasili sa svojim okruženjem. To se naziva Eterično Disanje. Vežba traje jedan minut.

U početku će vam biti potreban tajmer kako biste znali kada je prošao jedan minut. Kasnije će vaše telo automatski znati koliko je vremena prošlo i tajmer vam više neće biti potreban.

1. Sedite udobno i zatvorite oči.
2. Ne koncentrišite se ni na šta.
3. Udišite tokom 4 sek. Napravite pauzu 1 sek. Zatim izdišite tokom 4 sek.
4. Ponavljajte ovaj proces tokom 1 min.

Radite ovu vežbu 3 puta dnevno, ujutru, popodne i uveče, tokom 4 dana. Zabeležite svoj napredak prema sledećem modelu:

PRVA FAZA

Vežba #1: ETERIČNO DISANJE

DAN 1

Jutro:

Popodne:

Veče:

Vežba #1: ETERIČNO DISANJE

DAN 2

Jutro:

Popodne:

Veče:

PRVA FAZA

Vežba #1: ETERIČNO DISANJE

DAN 3

Jutro:

Popodne:

Veče:

Vežba #1: ETERIČNO DISANJE

DAN 4

Jutro:

Popodne:

Veče:

Vežba #2: ETERIČAN MIR

Čitavo vaše okruženje je vaša moć. Eterični mir je ravnoteža koju ostvarujete sa tim okruženjem.

1. Sedite udobno i zatvorite oči.
2. Ne koncentrišite se ni na šta.
3. Radite vežbu #1 ETERIČNO DISANJE tokom 1 min.
(#1 ETERIČNO DISANJE: Udišite tokom 4 sek. Napravite pauzu 1 sek. Zatim izdišite tokom 4 sek.)
4. Nastavite eterično disanje još 1 min. i sada obratite pažnju na celo telo. Zamislite da sa svakim udahom unosite vazduh u sebe. Ovo će automatski smiriti emocije u vašem telu. Prepoznaćete stanje čiste tišine. Počecete da osećate tišinu.
5. Ova vežba će vas dovesti u neutralno stanje – stanje ravnoteže.
6. Cela vežba treba da traje 2 min.

Ponovite ovu vežbu 3 puta dnevno, tokom 6 dana.

Svaka nova vežba je nadgradnja prethodne. Nakon šest dana vežbanja dostići ćete stanje eteričnog mira i bez eteričnog disanja, čim sednete i zatvorite oči.

PRVA FAZA

Vežba #2: ETERIČAN MIR

DAN 1

Jutro:

Popodne:

Veče:

Vežba #2: ETERIČAN MIR

DAN 2

Jutro:

Popodne:

Veče:

PRVA FAZA

Vežba #2: ETERIČAN MIR

DAN 3

Jutro:

Popodne:

Veče:

Vežba #2: ETERIČAN MIR

DAN 4

Jutro:

Popodne:

Veče:

PRVA FAZA

Vežba #2: ETERIČAN MIR

DAN 5

Jutro:

Popodne:

Veče:

Vežba #2: ETERIČAN MIR

DAN 6

Jutro:

Popodne:

Veče:

Vežba #3: UMNI MIR

Treća vežba vas uči da dovedete svoj um u neutralno stanje i da se pripremite za noć.

1. Sedite udobno i zatvorite oči.
2. Dišite tokom 1 min. i blago se koncentrišite na svoj nos i na to kako vazduh prolazi kroz njega. Osetite svoj nos.
3. Nakon tog prvog minuta imaćete osećaj da vazduh prolazi kroz nos, odlazi u vaš um i čisti vaše misli. U vašem umu će sve postati kristalno jasno i uravnoteženo. Vaš um je u neutralnom stanju.
4. Provedite 1 min. u tom stanju umnog mira. Nemojte vizualizovati. Samo budite mirni i neutralni.
5. Cela vežba treba da traje 2 min.

Ova vežba se radi 3 puta dnevno, ujutru, popodne i uveče, tokom 6 dana.

Nakon nekoliko dana primetićete da mnogo brže dostižete stanje umnog mira.

PRVA FAZA

Vežba #3: UMNI MIR

DAN 1

Jutro:

Popodne:

Veče:

Vežba #3: UMNI MIR

DAN 2

Jutro:

Popodne:

Veče:

PRVA FAZA

Vežba #3: UMNI MIR

DAN 3

Jutro:

Popodne:

Veče:

Vežba #3: UMNI MIR

DAN 4

Jutro:

Popodne:

Veče:

PRVA FAZA

Vežba #3: UMNI MIR

DAN 5

Jutro:

Popodne:

Veče:

Vežba #3: UMNI MIR

DAN 6

Jutro:

Popodne:

Veče:

Vežba #4: UMNA KOMANDA

Ova vežba vas uči kako da date komandu koja se aktivira u vašem telu.

1. Sedite udobno i zatvorite oči.
2. Tokom 1 min. radite vežbu #3 UMNI MIR.
(#3 UMNI MIR: Dišite i blago se koncentrišite na svoj nos i na to kako vazduh prolazi kroz njega. Osetite svoj nos. Vaš um je u neutralnom stanju.)
3. Lagano okrenite glavu ulevo i odlučno, ali bez emocija, izgovorite reč: „Zeleno”. Nemojte vizualizovati zelenu boju. Vi uvežbavate svoje telo da odgovori na vašu komandu, a da se pri tom ne uključuju vaš um i emocije.
4. Zatim okrenite glavu udesno i ponovite reč „Zeleno”.
5. Ponovite vežbu #3 UMNI MIR tokom 1 min.
6. Cela vežba treba da traje oko 2 min. i 30 sek.

Radite ovu vežbu 3 puta dnevno, tokom 8 dana, sa varijacijama svakog drugog dana.

Prva dva dana izgovaraćete reč „Zeleno”.

Sledeća dva dana izgovaraćete reč „Crveno”.

Naredna dva dana izgovorite reč „Belo”.

Poslednja dva dana izgovorite reč „Plavo”.

Obratite pažnju na to kako se vaš um pali sa svakom komandom. Izbegavajte uključivanje emocija pri ovim komandama. Ako primetite da se emocije pojavljuju, uradite vežbu za eteričan mir 2 min. pa se vratite na korak broj 2.

PRVA FAZA

Vežba #4: UMNA KOMANDA

DAN 1

Jutro:

Popodne:

Veče:

Vežba #4: UMNA KOMANDA

DAN 2

Jutro:

Popodne:

Veče:

PRVA FAZA

Vežba #4: UMNA KOMANDA

DAN 3

Jutro:

Popodne:

Veče:

Vežba #4: UMNA KOMANDA

DAN 4

Jutro:

Popodne:

Veče:

PRVA FAZA

Vežba #4: UMNA KOMANDA

DAN 5

Jutro:

Popodne:

Veče:

Vežba #4: UMNA KOMANDA

DAN 6

Jutro:

Popodne:

Veče:

PRVA FAZA

Vežba #4: UMNA KOMANDA

DAN 7

Jutro:

Popodne:

Veče:

Vežba #4: UMNA KOMANDA

DAN 8

Jutro:

Popodne:

Veče:

Vežba #5: ETERIČNI GLAS

Tonovi koje stvara vaš glas su frekvencije koje vibriraju u vašem telu. Naučićete da je emitovanje odgovarajućih tonova svojim glasom deo vaše unutrašnje komunikacije, odnosno način na koji vi razgovarate sa samim sobom.

1. Sedite udobno i zatvorite oči.
2. Tokom 1 min. radite vežbu #3 UMNI MIR.
(#3 UMNI MIR: Dišite i blago se koncentrišite na svoj nos i na to kako vazduh prolazi kroz njega. Osetite svoj nos. Vaš um je u neutralnom stanju.)
3. Izgovorite jedanput u sebi u formi komande, snažno i bez emocija: „Ja želim”.
Napomena: Ako primetite da izgovaranje reči „Ja želim” izaziva nalet emocija, vratite se na tačku broj 2.
4. Zatim se ispravite i 1 min. budite svesni sebe od glave do pete.
5. Još jednom izgovorite: „Ja želim” i pratite šta se događa unutar vas tokom 1 min.
6. Naredni 1 min. imaćete osećaj sličan mentalnom miru, ali on će biti snažniji i koncentrisaniji.
7. Po treći put izgovorite: „Ja želim”.
8. Obratite pažnju na brujanje mašine unutar sebe tokom 1 min. Samo pokušajte da prepoznate i shvatite da taj osećaj postoji. Trebalo bi da imate osećaj stabilnosti i snage. Nijedan drugi osećaj neće biti u sukobu sa ovim.
9. Ova vežba treba da traje oko 5 min. i 30 sek.

Radite ovu vežbu 3 puta dnevno, tokom 2 dana. Za to vreme izgrađićete unutrašnji glas koji će vaša svest i podsvest razumeti i slediti.

PRVA FAZA

Vežba #5: ETERIČNI GLAS

DAN 1

Jutro:

Popodne:

Veče:

Vežba #5: ETERIČNI GLAS

DAN 2

Jutro:

Popodne:

Veče:

Vežba #6: EMOCIONALNA RAVNOTEŽA

Ova vežba je posvećena postizanju prave ravnoteže između uma i emocije. Ona je osmišljena tako da vam pomogne da povežete pravu misao sa pravim osećanjem.

1. Sedite udobno i zatvorite oči.
2. Radite vežbu #1 ETERIČNO DISANJE tokom 1 min.
(#1 ETERIČNO DISANJE: Udišite tokom 4 sek. Napravite pauzu 1 sek. Zatim izdišite tokom 4 sek.)
3. Zatim, dišite normalno i upotrebite ETERIČNI GLAS da izgovorite jedanput u sebi u formi komande, snažno i bez emocija: „Ja sam srećan/a”.
4. Provedite 30 sek. u opažanju događaja u svom telu, a zatim, koristeći eterični glas, ponovite u sebi: „Ja sam srećan/a”.
5. Provedite i narednih 30 sek. u opažanju događaja u svom telu, a zatim, koristeći eterični glas, po treći put izgovorite u sebi: „Ja sam srećan/a”.
6. Provedite još 30 sek. opažajući svoje telo, a onda se vratite na vežbu #1 ETERIČNO DISANJE tokom 1 min.
7. Cela vežba treba da traje oko 3 min.

Radite vežbu 3 puta dnevno, ujutru, popodne i uveče, tokom 4 dana, menjajući reči svakog dana. Prvog dana sebi kažite: „Ja sam srećan/a”, sledećeg dana „Ja sam poštovan/a”, trećeg dana upotrebite: „Volim to što jesam”, i poslednjeg dana imate izbor: „Ja sam prelep/a” ili „Ja sam moćan/a”.

PRVA FAZA

Vežba #6: EMOCIONALNA RAVNOTEŽA

DAN 1

Jutro:

Popodne:

Veče:

Vežba #6: EMOCIONALNA RAVNOTEŽA

DAN 2

Jutro:

Popodne:

Veče:

PRVA FAZA

Vežba #6: EMOCIONALNA RAVNOTEŽA

DAN 3

Jutro:

Popodne:

Veče:

Vežba #6: EMOCIONALNA RAVNOTEŽA

DAN 4

Jutro:

Popodne:

Veče:

Vežba #7: FORMIRANJE ŽELJE

Tokom trideset jednog dana gradili ste svoje instrumente kojima ćete ispunjavati svoje želje. Sada formirate svoju želju. Vaša želja može biti suviše složena i tada je morate razložiti na pojedinačne ciljeve. Formirajte svoju želju kao niz manjih želja. Na primer: „Želim da budem izabran za predsednika političke stranke”. Dalje: „Želim da budem izabran za ministra”. Na kraju: „Želim da postanem predsednik”. Na taj način je vaš unutrašnji mehanizam usredsređen na jedan cilj i vaš instrument je fino naštelovan prema tom cilju. Svaki put kad ostvarite jedan korak, dajte novu komandu i ostvarite sledeći cilj. Ali zapamtite, vreme odlučuje kada će se sve ostvariti.

1. Sedite udobno i zatvorite oči.
2. Radite vežbu #3 UMNI MIR tokom 1 min.
(#3 UMNI MIR: Dišite i blago se koncentrišite na svoj nos i na to kako vazduh prolazi kroz njega. Osetite svoj nos. Vaš um je u neutralnom stanju.)
3. Zatim, ETERIČNIM GLASOM, u formi komande, snažno, bez emocija, dajte sebi komandu. Izrecite svoju želju.
4. Pratite šta se dešava unutar vas 1 min.
5. Ponovo, 1 min. radite vežbu #3 UMNI MIR.
6. Još jednom, ETERIČNIM GLASOM dajte komandu za svoju želju.
7. Pratite šta se događa u vama 1 min.
8. Ova vežba treba da traje oko 4 min.

Radite ovu vežbu 3 puta dnevno, 1 dan

Kada se probudite narednog jutra, obratite pažnju na to kako se želja koju ste zamislili prethodne noći već nalazi u vama. Treba da imate osećaj da je želja već u toku ispunjenja.

PRVA FAZA

Vežba #7: FORMIRANJE ŽELJE

DAN 1

Jutro:

Popodne:

Veče:

Vežba #8: NOĆNI MIR

Petnaest minuta pre odlaska na spavanje, vaš govor bi trebalo da bude staloženiji, pokreti laganiji i harmonizovani, mišići opušteni, bez trzaja. Ne bi trebalo da razmišljate o dešavanjima tokom dana niti da imate očekivanja za sutrašnji dan.

1. Sedite udobno i zatvorite oči.
2. Uradite vežbu #2 ETERIČAN MIR 1 min.
(#2 ETERIČAN MIR: Udišite tokom 4 sek. Napravite pauzu 1 sek. Zatim izdišite tokom 4 sek. Dok dišete obratite pažnju na celo telo. Zamislite da sa svakim udahom unosite vazduh u sebe. Ovo će automatski smiriti emocije u vašem telu. Prepoznaćete stanje čiste tišine.)
3. Lezite u krevet. Preporučljivo je, ali ne i obavezno, da legnete na leđa.
4. Dišite sporo, tako da vam prija i obratite pažnju na celo telo tokom 1 min.
Napomena: Ako se ovaj deo pravilno radi, neće se pojaviti vizualizacija. Ako imate potrebu da povećate koncentraciju, samo blago dodirnite čelo zadržavajući pažnju na disanju.
5. Cela vežba treba da traje oko 2 min.
Radite ovu vežbu tokom 5 večeri.

DRUGA FAZA

Vežba #8: NOĆNI MIR

DAN 1

Veče:

Vežba #8: NOĆNI MIR

DAN 2

Veče:

Vežba #8: NOĆNI MIR

DAN 3

Veče:

Vežba #8: NOĆNI MIR

DAN 4

Veče:

Vežba #8: NOĆNI MIR

DAN 5

Veče:

Vežba #9: NOĆNA ŠETNJA

1. Kada legnete u krevet da spavate, zatvorite oči, dišite sporo i ravnomerno. Osećajte se prijatno i opušteno 1 min.
2. Zamišljajte da šetate tokom 1 min. Nije važno gde i kako. Usporavajte hod, tako da na kraju tog minuta šetate duplo sporije nego na početku.
3. Ova vežba treba da traje oko 2 min.

Kako budete napredovali u izvođenju ove vežbe, imaćete osećaj da ste zaspali, međutim vaš um će biti aktivan. Iskusićete osećaj budnosti u snu.

Radite ovu vežbu tokom 3 noći.

DRUGA FAZA

Vežba #9: NOĆNA ŠETNJA

DAN 1

Noć:

Vežba #9: NOĆNA ŠETNJA

DAN 2

Noć:

Vežba #9: NOĆNA ŠETNJA

DAN 3

Noć:

Vežba #10: KOMANDA ZA ŽELJU

Svakog jutra, narednih sedam dana, radite vežbu #7 FORMIRANJE ŽELJE. Preporuka je da počnete sa jednostavnom, lakom željom. Za početak, poželite nešto jednostavno, kao što je: „Želim da se sutra probudim pun/a energije i zadovoljstva”, ili: „Želim da na poslu sve bude u redu i da imam vremena da prošetam parkom”.

Vežba #7 Formiranje Želje:

1. Sedite udobno i zatvorite oči.
2. Radite vežbu #3 UMNI MIR tokom 1 min.
(#3 UMNI MIR: Dišite i blago se koncentrišite na svoj nos i na to kako vazduh prolazi kroz njega. Osetite svoj nos. Vaš um je u neutralnom stanju.)
3. Zatim, ETERIČNIM GLASOM, u formi komande, snažno, bez emocija, dajte sebi komandu. Izrecite svoju želju.
4. Pratite šta se dešava unutar vas 1 min.
5. Ponovo, 1 min. radite vežbu #3 UMNI MIR.
6. Još jednom, ETERIČNIM GLASOM dajte komandu za svoju želju.
7. Pratite šta se događa u vama 1 min.
8. Ova vežba treba da traje oko 4 min.

Vežba #10 Komanda za Želju:

1. Te večeri, kada legnete da spavate, uradite vežbu #9 NOĆNA ŠETNJA.
(#9 NOĆNA ŠETNJA: Zatvorite oči, dišite sporo i ravnomerno. Osećajte se prijatno i opušteno 1 min. Zamišljajte da šetate tokom 1 min. Nije važno gde i kako. Usporevajte hod, tako da na kraju tog minuta šetate duplo sporije nego na početku. To ukupno traje 2 minuta.)

DRUGA FAZA

2. Sada uradite vežbu #3 UMNI MIR tokom 1 min.
(#3 UMNI MIR: Dižite i blago se koncentrišite na svoj nos i na to kako vazduh prolazi kroz njega. Osetite svoj nos. Vaš um je u neutralnom stanju.)
3. Na kraju, ETERIČNIM GLASOM, u formi komande, izrecite svoju želju.
4. Sada naglas izgovorite: „Start“.
5. Narednih 30 sek. samo pasivno obratite pažnju na događaje unutar vas. Nemojte se unositi ili pokušavati da usmeravate. Samo osetite. Onda idite na spavanje.
6. Cela vežba treba da traje oko 4 min.

Napomena: Pročitajte vežbu #11 NOĆNO BUĐENJE koju ćete raditi zajedno sa Komandom za Želju.

Ova vežba se radi tokom 7 večeri. Ponavljajte uvek istu želju. Nemojte je menjati. U narednih sedam dana, vaša želja postaje sve kvalitetnija.

DRUGA FAZA

Vežba #10: KOMANDA ZA ŽELJU

DAN 1

Veče:

Vežba #10: KOMANDA ZA ŽELJU

DAN 2

Veče:

Vežba #10: KOMANDA ZA ŽELJU

DAN 3

Veče:

Vežba #10: KOMANDA ZA ŽELJU

DAN 4

Veče:

DRUGA FAZA

Vežba #10: KOMANDA ZA ŽELJU

DAN 5

Veče:

Vežba #10: KOMANDA ZA ŽELJU

DAN 6

Veče:

Vežba #10: KOMANDA ZA ŽELJU

DAN 7

Veče:

Vežba #11: NOĆNO BUĐENJE

Postoji velika mogućnost da ćete se tokom vežbe #10 probuditi usred noći sa čudnim osećajem da se vaša želja već ispunila. Ponekada će želja biti u formi sna.

1. Važno je da zapamtite šta vas je probudilo. Pokušajte da se setite sna.
2. Bilo bi najbolje da držite olovku i papir ili diktafon pored kreveta kako biste mogli da zabeležite te snove.

Ove snove možete zapisati i u vašu radnu svesku.

Vežba #11: NOĆNO BUĐENJE

BELEŠKE

DRUGA FAZA

Vežba #11: NOĆNO BUĐENJE

BELEŠKE (*nastavak*)

Vežba #12: USNULO TELO

Način na koji se probudite uticaće na vaš ceo dan. Vaš prvi utisak o novom danu obojiće taj dan koji je pred vama.

1. Kada se probudite, ostanite u krevetu zatvorenih očiju. Pokušajte da ne mislite o predstojećem danu. Iako ste budni, deo vas još uvek spava.
2. Dišite sporo i ravnomerno. Usmerite pažnju na donji deo lobanje, na samom vrhu zadnjeg dela vrata.
Napomena: Ako vam je potrebna pomoć da se usredsredite na taj deo, nežno ga dodirnite. Takođe, ako primetite da vam pažnju odvlače planovi za taj dan, još jednom nežno dodirnite zadnji deo vrata i zadržite pažnju na tom mestu.
3. Imaćete utisak da se san nastavlja. Vaša noć još traje. Telo vam i dalje spava. Emocije u vašem telu će slediti snove. Ovo se sve dešava na vrlo suptilnom nivou.
4. Samo osetite sve to i nemojte zaspati.
5. Nakon 2 min. otvorite oči i ustanite.

Radite ovu vežbu tokom 6 jutara.

TREĆA FAZA

Vežba #12: USNULO TELO

DAN 1

Jutro:

Vežba #12: USNULO TELO

DAN 2

Jutro:

Vežba #12: USNULO TELO

DAN 3

Jutro:

TREĆA FAZA

Vežba #12: USNULO TELO

DAN 4

Jutro:

Vežba #12: USNULO TELO

DAN 5

Jutro:

Vežba #12: USNULO TELO

DAN 6

Jutro:

Vežba #13: BUĐENJE

1. Kada se probudite, ostanite u krevetu zatvorenih očiju.
2. Dišite sporo i duboko. Usmerite pažnju na stopala i noge. Nakon 1 min. osetićete toplinu u stopalima.
3. Nožne prste povucite ka sebi 5 – 6 puta dok ne osetite blago istežanje Ahilove tetive.
4. Jedanput duboko udahnite i izdahnite.
5. Otvorite oči i ustanite.
6. Ova vežba treba da traje oko 2 min.

Radite ovu vežbu tokom 3 jutra.

TREĆA FAZA

Vežba #13: BUĐENJE

DAN 1

Jutro:

Vežba #13: BUĐENJE

DAN 2

Jutro:

Vežba #13: BUĐENJE

DAN 3

Jutro:

Vežba #14: MOJ DAN

1. Uradite vežbu #12 USNULO TELO.
(#12 USNULO TELO: Kada se probudite, ostanite u krevetu zatvorenih očiju. Dišite sporo i ravnomerno. Usmerite pažnju na donji deo lobanje, na samom vrhu zadnjeg dela vrata. Ako vam je potrebna pomoć da se usredsredite na taj deo, nežno ga dodirnite. Imaćete utisak da se san nastavlja. To traje 2 min.)
2. Zatim, uradite vežbu #13 BUĐENJE.
(#13 BUĐENJE: Dišite sporo i duboko. Usmerite pažnju na stopala i noge. Nakon 1 min. osetićete toplinu u stopalima. Nožne prste povucite ka sebi 5 – 6 puta dok ne osetite blago istežanje Ahilove tetive. Jedanput duboko udahnite i izdahnite. To traje oko 2 min.)
3. Sedite u krevetu. Oči su i dalje zatvorene. Malo podignite bradu. Dišite normalno i održavajte neutralno emocionalno stanje.
4. Tokom 1 min. usmerite pažnju na ritam svog srca. Imaćete osećaj prostranstva u svom srcu i osećaj prihvatanja predstojećeg dana.
5. Ova vežba treba da traje oko 5 min.

Radite ovu vežbu tokom 3 jutra.

TREĆA FAZA

Vežba #14: MOJ DAN

DAN 1

Jutro:

Vežba #14: MOJ DAN

DAN 2

Jutro:

Vežba #14: MOJ DAN

DAN 3

Jutro:

Vežba #15: ZAHVALNOST

Nakon svog ovog intenzivnog rada, očekivaćete rezultate. Ostavite to po strani. Rezultati neće doći kada vi želite, već kada bude pravo vreme za vas – kada sve u vašem svetu bude spremno da podrži vašu želju. Ne ometajte sile koje već rade za vas, nego pomozite svojom verom da se sve zaista dešava.

1. Kada se probudite uradite vežbu #2 ETERIČAN MIR tokom 30 sekundi.
(#2 ETERIČAN MIR: Udišite tokom 4 sek. Napravite pauzu 1 sek. Zatim izdišite tokom 4 sek. Dok dišete obratite pažnju na celo telo. Zamislite da sa svakim udahom unosite vazduh u sebe. Ovo će automatski smiriti emocije u vašem telu. Prepoznaćete stanje čiste tišine.)
2. Zatim, svojim uobičajenim glasom, izgovorite:
„Hvala za ispunjenje moje želje”.
3. Tokom narednih 30 sek. ponovite vežbu #2 ETERIČNI MIR.
4. Cela vežba treba da traje oko 1 min.

Radite ovu vežbu tokom 5 jutara.

TREĆA FAZA

Vežba #15: ZAHVALNOST

DAN 1

Jutro:

Vežba #15: ZAHVALNOST

DAN 2

Jutro:

Vežba #15: ZAHVALNOST

DAN 3

Jutro:

TREĆA FAZA

Vežba #15: ZAHVALNOST

DAN 4

Jutro:

Vežba #15: ZAHVALNOST

DAN 5

Jutro:

Nema više ništa da se radi. Nakon ove obuke, sve vežbe su deo vas. Nema potrebe da ponavljate ceo postupak od početka. Sada znate kako treba želeti.

Kada budete imali neku drugu želju, dovoljno je da date komandu, baš kao što ste naučili i da se ne mešate.

UŽIVAJTE U DEŠAVANJIMA. ŽIVOT ĆE SADA BITI PREDIVAN I POD VAŠOM KONTROLOM, VIŠE NEGO IKADA RANIJE.

ZAVISNIK OD UTOČIŠTA

Čestitamo. Postali ste bog. Kakav je to osećaj? Prilikom stvaranja te nove osobe prožete čudesnim moćima, lako je postati impresioniran sobom. Sva ta moć je prilično opojna. Međutim, ta ljubav prema moći je krajnja zavisnost i najveći izraz narcisoidnosti. Vi niste ovde zbog toga.

Ako ste došli do kraja ove knjige, završili sve vežbe i zadovoljni ste što koristite sve nove darove za lični rast, onda niste naučili ništa. Možda ste u početku hteli da ostvarite neke materijalne želje, ali sigurno su ove vežbe promenile nešto u vama. Sada je vreme da svoju magiju iznesete i podelite sa ljudima – tako treba da koristite svoje moći. Nemojte da izgradite svoj zamak magije i da se zaključate u njegovoj kuli, već se družite sa svetom.

Mnogi sledbenici raznih duhovnih škola, kada dođu do određenog nivoa znanja, povlače se u bezbedno utočište meditacije gde se osećaju prijatno. Iznutra su srećni. Naučili su kako da isključe buku spoljnog sveta i stvore za sebe utočište udobnosti koje nazivaju unutrašnjim mirom. To je vrlo smirujuće mesto – bekstvo sa ratišta svakodnevnog života. Da ne bude zabune, isključivanje te spoljašnje buke apsolutno je neophodno radi stvaranja čiste ravnoteže i sopstvene ispunjenosti. U tome može da bude previše uživanja kao i iskušenje da se ostane u mirnoj sigurnosti meditativnog blaženstva.

Eto kako postajemo zavisni od utočišta – prikriivanjem iza duhovnih navika i sve ređim i ređim izlaganjem opasnostima van utočišta. Tako postajemo stvorenja naviknuta da žive u konstantnom „duhovnom skloništu“.

Vi niste ovde da se povlačite, već da se uključite. Mir je iluzija. Dinamične sile univerzuma nikada neće sarađivati sa vama radi održanja tog jednoličnog stanja samozadovoljstva koje nazivamo mirom. To takozvano stanje mira je stanje ničega, jer nema interakcije sa univerzumom.

Hajde da reč „mir“ zamenimo rečju „ravnoteža“. Niko od nas ne želi da živi pod stalnim naletima sukoba i nasilja, fizičkih i mentalnih. Mi želimo predah od tih najezda. Ali zapamtite, nas grade prepreke, a ne udobnost. Nas kuju svakodnevne borbe, velike

i male. Univerzum nikada neće prestati da vas obasipa novinama, dobrim i lošim. Živeti među zidinama udobnosti neće vas zaštititi, samo će vas uljuljkati.

Delite svoju magiju. To je vaša istinska svrha. Svetu nije potrebno još više monaha, već čarobnjaci i heroji koji će žustro učestvovati u borbama i radostima svih stvorenja, i velikih i malih.

Ispalite svoje munje!

O Rubenu Papianu

Nijedna uobičajena biografija ne može opisati Rubena Papiana. Ko je ovaj čovek?

Ruben Papian je najpoznatiji kao bioenergetičar, tvorac, učitelj jedinstvenih metoda za lični razvoj i kreator energetskih struktura. On leti od zemlje do zemlje i radi sa ljudima svih društvenih slojeva.

Tokom poslednjih dvadeset godina stvorio je kompleks vežbi za razvoj izuzetnih sposobnosti kod ljudskih bića, saglasno zakonima univerzuma.

Kao iscelitelj, doveo je do zadivljujućeg oporavka bezbroj bolesnih ljudi. U okviru svoje organizacije, stvorio je jedinstvenu metodu za razumevanje i korišćenje bioenergije za one koji su zainteresovani da postanu intuitivni iscelitelji. Godine istraživanja u oblasti ljudske energije dovele su ga do stvaranja neobičnih energetskih instrumenata.

Njegova energetska piramida je konstrukcija koja menja vreme i prostor. Ljudi doživljavaju drugačija stanja postojanja u tim piramidama. Tokom razvijanja ovog projekta, Ruben je došao do izuzetnog otkrića – način razdvajanja i balansiranja energija tako da se dobije uticaj koji je za ljude najbolji.

Rubenova posvećenost razumevanju mehanizma zvanog čovek, načinu na koji on funkcioniše i evoluira, dovela je do stvaranja svetski rasprostranjenog edukativnog sistema koji omogućava najbolji lični razvoj.

Mnogi od njegovih izuma, kao što su energetski čajevi, energetska voda, vežbe koje podstiču određene procese, postali su standard za bezbroj ljudi koji ih koriste.

Najbolji način za upoznavanje Rubena Papiana je čitanje ove knjige i vežbanje. „Kako treba želeti” je prva u nizu knjiga za transformaciju pod nazivom The Books of Essence („Knjige suštine”).

